

KLANSPÖPET

Nr. 68

April 2005

en by ett

KLANSROPET

Nr. 68 - april 2005

Klansropet er: Klanens medlemsblad. Innlegg må sendes enten via e-post eller på diskett: ropet@klanen.no

Opplag: 10 500
Layout: Jørund Smedhus
e-post: ar@klanen.no

Bidragstere: KjellG, Magisk Døvle, KjellH, J.S. Atle E. Øwre, Tollonen, J.V.Sandem, Bjørn A.Petersen.

Takk til: leserbrev/bilder.

Annonseansvarlig: Espen Knutsen
e-post: espen@klanen.no

Hjelpemidler: Bevis Frond igjen, denne gangen var det Hit Squad skiva som ble satt på repitisjon... og mye svart kaffe.

Adresse:
Klansropet/Klanen
Postboks 6947
0130 Oslo
Fax: 23310171
e-post: ropet@klanen.no
e-post: klanen@klanen.no
Internett: www.klanen.no

Vålerenga Sjappa:
Pilestredet 8.
0130 Oslo
Tlf: 23310170

Inneholder blant annet

Side 4-5
Busser til Ullevål, Miniklanen, tur til Hamburg og Trollskamper.

Side 8-9
Spillerfond.

Side 10-14
Hatet - hvem, hva og hvorfor.

Side 16-27
EngaTifo 1997-2004

Side 34-43
Brevsprekken - leserinnlegg

Side 46-47
Øwres skraablick.

Side 48-51
Hockey- Double igjen.

Side 52-53
Kalenderen og turinfo

56
Klanen dvd - bestill filmen

VI SKAL EN SVIPPTUR TIL GÖTEBORG

Royal League

IFK Göteborg - Vålerenga tor. 14. april

Klanens setter opp busser og tog. Påmelding i Sjappa. Forhåndssalg av kampbilletter i Sjappa fra 2. april. Kampen er berammet til kl. 20.35.

Tog 400,- buss 250,-

Husk også å forhåndskjøp billett til Molde, Klanen subsidierer turen til røkeløkka, buss koster kun 250,-

Mer info på s. 53.

Ord for dagen

Når disse linjene skrives ligger hovedstaden og bader i påskesol, sannelig et syn for guder! Sol og varme betyr fotball. Og fotball betyr VIF og jakta på klubbens femte seriemesterskap.

Hockeygutta gjorde jobben sin og nå forventer i hvert fall store deler av det fotballinteresserte Oslo at lærkulegutta skal gjøre det samme. Vi som har fulgt klubben en stund veit imidlertid at ting kan snu seg fort i denne bransja, den ene dagen kan vi være konger mens vi dagen etter opptre som de reineste læregutter. Forutsigbarhet er definitivt ikke synonymt med VIF! Det har i hvert fall ikke pleid å være det.

Klanen har vokst seg utrolig stor og mektig og man kan spørre seg hvor dette skal ende når man passerer 9.400 medlemmer før mars er over, da er det bare å klype seg i armene. Fantastisk er et dekkende ord. Økonomien er også strålende, det er lenge siden tida med den koddene Svinet og hans lange sugerør ned i klanskassa...

Men, som sagt, det er herlig med så mange nye medlemmer. Det som gjenstår er å få disse medlemmene til å faktisk gå på kamp og skal vi slå snittet fra i fjor er vi avhengige av at dere alle møter opp på Ullevaal stadion så ofte som mulig.

Aldri har vi solgt så mange sesongkort heller og det uten særlig annonsering, klubben vår er dårlig på den slags.

Klanen har dessverre blitt en sovepute for klubben på enkelte områder, men det skal sies at de så absolutt har blitt bedre på alt der oppe i Vallhall i løpet av det siste året. Resten kommer vel etter hvert.

Nettsida vif.no har vært en gedigen skandale og er en regelrett skam for klubben. Enten får man legge ned hele dritten ellers får man bruke litt penger på å få opp standarden, skal man noensinne bli best i klassen nytter det ikke å presentere seg for verden på denne billige og flau måten. Dette er da ikke VIF anno 1991 med millioner i gjeld og 1500 på hjemmekampene?

Ellers er det mye snakk om dommere og dommerhets for tida. Det er på høy tid at dette temaet har kommet på banen for det er mange av oss som har sett og hørt seg lei på våre egne supporterers konstante klaging på de svartkleddede. Pipekonserten og mishagsytringene hagler jo allerede før kampen har begynt. Uten dommere blir det vanskelig å få spilt kamper og dommeren er da ikke alltid mot oss, er han vel? Selv om det noen ganger kan virke slik, men dette gjevner seg jo ut i løpet av en sesong. Hvis alle heller kunne konsentrere seg om sitt eget lag og sine egne spillere hadde vi andre sluppet å hørt på denne latterlige gnålinga. Dommer'n dommer pleide man å si før i tida.

Da er det bare å ønske dere alle en riktig god sommer. Og husk klubbfarer når dere skal på kamp!

Medlemskap i Klanen
kr 150,-. Barn under 15 år: kr 50,-
kontonummer: 7023 05 48003
E-post: medlem@klanen.no

Amerikansk Fotball

Vålerenga Trolls spiller følgende kamper på Jordal Kunstgress i april/mai. Kampstart og nærmere info er/vil bli publisert på www.klanen.no

10. april kl. 16.30
Vålerenga - Vikings
Oppvisningskamp med Harald Rønneberg spillende for Trolls

23. april
Vålerenga - Eidsvoll

14. mai
Vålerenga - Trondheim

21. mai
Vålerenga - Vikings

Utrolig

26. mars passerte Klanen 9400 betalende medlemmer for 2005.

Miniklanan

Miniklanan er et tilbud fra klubben for å trekke flere barn til Vålerengas kamper. Det har ingenting med Klanen å gjøre, men det har likevel vært et samarbeid, slik at ingen trækker den andre på tærne, og slik at klubben gir ungene våre et best mulig tilbud.

For 350 kroner gir Miniklanan barneskolebarn adgang til et eget barnefelt i Colasvingen på alle Vålerengas hjemmekamper i serien. I tillegg får ungene egne effekter, treff med spillerne og andre ting i løpet av sesongen. Det er et tilbud som forutsetter at ungene kan være på kamp alene, men samtidig er det svært mange foreldre som selv kan stå på feltet ved siden av ungene sine i Colasvingen.

Vi i styret i Klanen tror dette kan være en veldig god rekrutteringsmåte for nye Vålerenga-supportere, og regner med at når spillerne kommer i gang med skolebesøk, så vil Miniklanan bli den hotteste foreningen man finner på Oslos østkant.

Kanskje kan Miniklanan også få oss voksne supportere til å gi litt ekstra? Innmeldingsskjema finner du på www.vif.no

Klanen på tur – nå også til hjemmekampene

Klanen vokser og vokser, og mange av våre medlemmer bor et godt stykke unna Ullevaal. En god del av disse er på de aller fleste hjemmekampene, men det kan ofte være en prøvelse med tog- og busstider som ikke passer så godt med tidspunkt for kampstart og kampslutt. Derfor vil vi i år gjøre en innsats for å gjøre reisen til og fra Ullevaal enklere for en del av disse. Vi vil sette opp busser fra diverse steder på det sentrale østlandsområdet direkte til Ullevaal.

Følgende ruter er foreløpig planlagt:

(Halden) Sarpsborg - Fredrikstad - Rygge - Moss - Oslo

Mysen - Askim - Spydeberg - Vestby - Ski - Oslo (Hamar) Eidsvoll - Jessheim - Kløfta - Oslo

Kongsvinger - Odalen - Oslo

Bjørkelangen - Aurskog - Fetsund - Lillestrøm - Oslo

Hønefoss - Jevnaker - Vik - Sundvollen - Oslo Vikersund - Hokksund - Mjøndalen - Drammen - Oslo

Skien - Porsgrunn - Larvik - Tønsberg - Sandefjord - Oslo

Gjøvik - resten av Hadeland (RV4) – Oslo

Noen av disse har det allerede vært så stor interesse for at de vil gå allerede fra første hjemmekamp, det gjelder Vestfoldruta, Hadelandsruta, ytre Østfold og Vikersund/Hokksundruta.

Avreise fra startsted vil være ca 2,5-4 timer før kampstart, hjemreise vil skje umiddelbart etter kampslutt. Rutene kan bli noe endret, det kommer helt an på interessen.

Prisene vil ligge på rundt 150-200 kroner, for noen vil dette kanskje være noen kroner dyrere enn det normalt koster med buss/tog, men fordelene her er jo at man kommer direkte til Ullevaal uten å stresse med overganger osv.

Det er viktig at vi får tilbakemelding fra alle som er interessert i en slik service, så send en mail med navn og avreisested til jvs@klanen.no, eventuelt ringer du Jon Sandem på 9068 1585.

Vi trenger også noen som er villige til å ta ansvaret for bussene, et par personer på hver rute. Deres oppgaver vil bestå i å ta imot penger fra de reisende, sette disse pengene inn på Klanens konto og å ta litt ansvar på bussene. Føler du deg kallet til dette så gjør oss oppmerksomme på det i mailen.

Klanen goes Hamburg

Klanen er innvitert til en stor supporterturnering i Hamburg. Turneringen spilles lørd. 14. – sønd. 15. mai.

Helt genialt med tanke på at 16. mai kampen mot Fredrikstad spilles mandag. Det blir båt Oslo-Hirtshals. Bohembussen Hirtshals-Hamburg. Retur med Kielferja søndag, fremme i Oslo mandag morgen. Meld dere på tur innen lørdag 30. april. Turneringen er i regi av supporterne til FC. St. Pauli og er en markering mot facisme og rasisme i Europeisk fotball/supportermiljøer. På dette grunnlaget er Klanen innvitert spesielt sammen med en rekke andre klubber.

Av supporterklubber som deltar kan nevnes Celtic, Atalanta, Fotuna Dusseldorf, Bohemians Praha, FC Zurich, Leeds, Aston Villa, Birmingham, Brøndby, FC København, Cercle Brugge, FC Wacker Tirol Innsbruck, SV Werder Bremen, NAC Breda. Dette er klubber som allerede er påmeldt, flere kommer, blandt annet oss. Turneringen spilles på FC St. Paulis treningsfelt og det vil være mulighet for å slå opp telt, vi har også fått tilbud om privat innkvartering og en del tips på rimlige overnatingsteder drevet av St. Pauli supportere.

Turneringen har avspark lørdag 14. mai, men allerede fredag begynner arrangementet ved at alle deltakere er innvitert til å overvære St. Pauli - Eintracht Braunschweig kl 19.30 på Millerntor Stadion. Deretter blir det en aften på Reeperbahn.

Turneringen avsluttes søndag formiddag før vi setter oss på Bohembussen retning Kiel og tar ferja hjem til Oslo, beregnet ankomst er 09.30. mandag morgen. Da er det noen timer på øyet før vi møter Fredrikstad på et fullsatt Ullevål-kl.20.00 samme kveld. Dette blir nok en tur som man vil huske... lenge.

Vi håper så mange som mulig enten vil snøre på seg fotballsko i klubben og klanens tjeneste, eller rett og slett støtte atletene fra sidelinja. Av erfaring trenger lagene vi stiller med i supporterturneringer all den søtte som er mulig å oppdrive.

Turopplegg

Oslo - Hirtshals

Torsdag 12. mai avg. kl 19.30 med M/S Color Festival, ank. kl 08.00.

Hirtshals – Hamburg,

Bohembussen kjører direkte til Hamburg og vi bereg-

ner ankomst ca kl. 17.00. Da har vi god tid til å rigge oss til der vi skal overnatte og rekke kampen. Skal dere overvære St. Pauli - Eintracht Braunschweig må dere si ifra om dette når dere melder dere på turen slik at vi kan forhåndsbestille riktig antall kampbilletter, matbillett koster ca 100,-

Hamburg – Kiel

Vi setter oss på Bohembussen for den korte turen (ca 45. min) til Kiel og får en helafte på båten.

Kiel - Oslo

Søndag 15.mai avg. kl 14.00 med M/S Kronprins Harald, ank. kl 09.30

Priser

Det er dessverre lite vi får gjort med prisene på lugarer, her har vi fått gruppereiserabbatt for reisefølger på inntil 150 personer så det skal vel svært mye til før vi tipper over det antallet.

Når det gjelder overnatting kan man ta med seg telt, eller benytte seg av de hotellene vi har anbefalt som igjen er anbefalt oss av supporterne til St. Pauli.

Bohembussen har en kapasitet på 35 passasjerer på denne turen.

Oslo-Hirtshals

2-stjerners innvendig enkeltlugarer (T2S) kr 728,- per person

2-stjerners innvendig dobbeltlugarer (T2) kr 478,- per person

Kiel-Oslo

2-stjerners utvendig enkeltlugarer (A2S) kr 1850,- per person

2-stjerners utvendig dobbeltlugarer (A2) kr 1230,- per person

På Bohembussen må vi ta 250,- for å dekke et minimum av utgifter.

Dobbeltlugar. Totalt 1950,- inkl. buss. (overnatting fred-sønd i Hamburg kommer i tillegg)

Ønsker man enkeltlugar vil det koste 2830,- inkl. buss.

Husk: Vi må bekrefte antall lugarer innen 30 april, jo tidligere dere melder dere på jo bedre. Påmelding i Sjappa: vsjappa@online.no

Har dere spørsmål om turneringen/reisen så sender dere en mail til: ar@klanen.no

Vi takker supporterne i St. Pauli Fanladen og Ultra Sankt Pauli for innvitasjon.

2 av elleve som startet mot RBK 11. september 2004 er borte, men med de forsterkningene klubben har fått så går vi for gull, såpass høyt bør vi legge lista. Så får tiden vise om vi river med glans i andre forsøk.

Seriegull 2005

Det er nå 21 år siden VIF vant serien. Nå skal vi gjøre det igjen. Det skulle ha skjedd i fjor, men vi vi gjør det heller i år.

Noe skjer med både spillere og supportere når man taper et seriegull på målstreken, noe vi smertelig fikk erfare på Ullevaal stadion for drøye fem måneder siden. Det er derfor hevnen skal bli så utrolig søt når vi stolt kan heve pokalen over hodet i slutten av oktober når årets eliteserie er ferdigspilt.

Jeg er så heldig å være blant dem som fikk oppleve klubbens storhetstid på begynnelsen av 80-tallet da vi fikk med oss tre seriegull og var med i to cupfinaler. Forskjellen på da og nå er imidlertid særdeles stor, spesielt med tanke på interessen rundt klubben og den enorme stemninga supporterne lager. I 1981 bestod den harde kjernen på Store stå av toppen 200 personer hvorav nesten ingen reiste på de lange bortekampene. Det var ett skjert å få kjøpt, en caps, ingen t-skjorter, ingen jakkemerker og det eneste utsalgstedet var den gamle VIF-bua ved Jordal amfi. Nå omsetter Sjappa for 10 millioner i året!

Klanen hadde 9700 medlemmer i fjor og regner med å nå 12.000 i løpet av denne sesongen. I hvert fall hvis den sportslige framgangen fortsetter. Hadde noen sagt dette for 20 år siden hadde i hvert fall jeg ledd meg i hjæl.

Vålerenga anno 2005 betyr jakt på serie- og cupgull, deltagelse i Royal league og kvalifisering til Champions league. Hvem trodde på noe sånt et kvarter før slutt i matchen mot Sandefjord i Vallhall for snau halvannet år siden? Da hadde vi det ene beinet godt planta nede i grava og journalistene stod klare med nekrologene sine. Nå flyter vi isteden på en medgangsbølge uten sidestykke i klubbens historie. Sportslig går det så det suser, økonomistyringa er under full kontroll, skandalene er foruroligende få og planene om et nytt eget stadionanlegg er reelle og klare på tegnebrettet.

Det er bare å ta av seg hatten for Kjetil Siem og resten av spradebassene oppe på Valle, for en snuoperasjon denne gjengen har gjennomført! Kjetil Rekdal stod uten jobb femten minutter før slutt i Sandefjordkampen-nå er han en av landets mest respekterte trenere og har til og med begynt å smile foran kamera. Tidene forandrer seg og noen ganger heldigvis til det bedre.

Nå gjelder det bare å jobbe knallhardt samtidig som vi veit at et seriegull ikke kommer av seg selv, det kreves både dyktighet og flaks i tillegg til full innsats av både spillere, ledere og supportere. Alt henger sammen, svikter den ene delen går det ut over de andre. Kom ikke her og fortell meg at en spiller greier å yte 100% når lønninga aldri kommer når den skal og når den ene skandalen avløser den andre. Trygghet skaper trygghet.

DEN TOLVTE MANN

Den eneste delen som ikke har noe eller noen å skylde på er supporterdelen. Vi skal være der uansett og vi skal støtte klubben og spillerne uansett og betingelsesløst. VI lever og ånder for VIF-logoen og klubbens lange og stolte tradisjoner og verdier.

Spillere kommer og spillere går og for dem er VIF en vanlig arbeidsgiver de får lønn av. Oss supportere har skrevet en livstidskontrakt med klubben og mottar ikke en dritt i lønn, men møter allikevel opp i kamp etter kamp, i år etter år og skriker oss hese mens vi drømmer om gull og glitter. Klubben og kameratskapet betyr alt for de fleste av oss, hva faen skal vi med penger på bok når vi kan bruke dem på Vål'enga? Vi svikter aldri, vi bli'kke solgt til andre klubber, ikke står vi over kamper pga skader heller og de store penga har vi aldri drømt om. Ikke så ofte i hvert fall.

Den 12 mann skal rett og slett være en mann å stole på. Spiller laget dårlig og alt rundt klubben stinker skal vi allikevel være der med vår tilstedeværelse og oppmuntrende røster. Klanen skal være best i både mot- og medgang og greier du ikke å bidra positivt når ting butter mot er det bare finne seg noe annet å gjøre.

Negativitet sprer negativitet og en spiller som sliter gjør det ikke bedre hvis han får masse dritt slengt etter seg, snarere tvert i mot. Det når en opplever kriser og motgang at man finner ut hvem som virkelig er sine venner. Nå mener jeg ikke at vi kommer til å oppleve motgang og kriser denne sesongen, men det er allikevel greit at vi alle veit hvilke uskreve regler det er som gjelder. Det er derfor Klanen har blitt til det den er blitt og da snakker vi god europeisk toppklasse. Mener vi selv i hvert fall....

GODE NOK?

Er så laget vårt godt nok til å ta klubbens første seriemesterskap på 21 år? Svaret er ja, svaret er definitivt ja. Selv om vi har mista noen gode spillere har vi fått inn flere nye og spennende typer som garantert kommer til å sette sitt preg på årets tippeliga. Vi har en meget ung stall bestående av mange sultne guttevalper som garantert vil gi jernet hvis de får sjansen, det er her vi har et fortrinn i forhold til Rosenborg. De har vunnet alt, de er mette, de er ikke skjerpå nok og mange av dem begynner å dra på åra. Supporterne deres er også blitt blaserte. Naturlig nok. Bridgeklubben Brann blir også å regne med, men Rosenborg blir uansett laget å slå hvis vi skal ta gullet. Brann greier alltid å rote det til for seg selv. Det har vi slutta med.

Derfor vinner vi i år.

KG.

Spillerfond

bli med du også...

Av Bjørn A. Petersen

Nå kan du bli deleier i en av Engas kommende storstjerner. Som andelseier i Spillerfondet er du med å hjelpe klubben når Reka trenger penger til nye spillerkjøp.

Og dersom fondet har like stor suksess som det Klanen hadde med investeringen i Panzer, kan dette bli en lønnsom investering for deg som andelseier!

Alle kan delta og en andel koster 1000 kroner. Fondet er nå på ca. 100.000 kroner og selv om det overstiger verdien på spillerstallen til Lillestrøm ønsker vi at det skal bli mye større.

Intensjonen med Spillerfondet er å hjelpe klubben ved fremtidige spillerkjøp. Eksempel: Dersom Vålerenga Fotball kjøper en spiller som koster en million og

fondet spytter inn 250.000, ja da eier Spillerfondet 25 % av denne spilleren. Ved et eventuelt fremtidig salg av den samme spilleren vil 25 % av gevinsten tilfalle Spillerfondet. Det er Spillerfondets årsmøte som avgjør om gevinsten skal utdeles til andelseierne eller om overskuddet skal beholdes i fondet. Som andelseier har du én stemme på årsmøtet, uansett om du har kjøpt 1 eller 100 andeler.

I Spillerfondet styre sitter klubbens hovedtrener, Klanens kasserer, samt et eksternt valgt medlem. På stiftelsesmøte 10. februar i år ble Geir Engh valgt inn i styret, slik at Spillerfondets styre nå består av Kjetil Rekdal, Mette Kay og nevnte Geir Engh. I tillegg til styret er Jan Bender, Svein Andre Holmen og Bjørn A. Petersen med som ressurspersoner for å blant annet markedsføre fondet.

Selv om fondet er en idé som har sin opprinnelse fra Klanens investeringer i tidligere spillere er det viktig å påpeke at Spillerfondet lever sitt eget liv utenfor Klanen. Spillerfondet er åpent for alle og du trenger ikke være medlem i verken Klan eller klubb for å bli andelseier.

Så dersom du vil kjøpe deg inn i Spillerfondet gjør du som følger:

- * Betale kr. 1000,- til konto 0539 22 66668 (kan også betales i 2 avdrag á kr. 500,-)
- * Merk betalingen med ditt navn, event. medlemsnummer og "spillerfond"
- * Send en mail med ditt navn, adresse og telefonnummer til spillerfond@vif og magisk@klanen.no
- * Etter 2-3 uker kan du hente ditt andelsbevis i Sjappa

Tenk deg følelsen du kan ha søndag 23. oktober 2005 kl. 19:27: Fullsatt Ullevaal, vår nyinnkjøpte spiller sikrer seriemesterskapet ved å dra en tunnel på Hoftun, for deretter griselure Espen Johnsen med en nydelig plassert lobb, du jubler hemningsløst på tribunen samtidig som du tenker: Den høyrefoten er jeg deleier i...

Vedtekter

for Spillerfondet

1. Hensikten er å kjøpe spillere til Vålerenga Fotball for å støtte klubben sportslig.

a. Intensjon: Spillerfondet er en ideell sammenslutning av personer som ønsker å støtte arbeidet med styrking og forbedring av spillerstallen til Vålerengas Elitelag. Investeringene i fondet disponeres av det valgte styret i sin helhet. 25 % av midlene øremerkes til kjøp av spillere fra egen stall/junioravdeling.

b. Midlene i fondet skal kun benyttes til investering i spillere enten hvor spilleren i sin helhet blir kjøpt av fondet, eller hvor fondet kjøper en prosentandel av spilleren.

c. Midlene skal brukes på spillere mellom 17 og 25 år.

2. Fondet skal ledes av et styre, hvor økonomiansvarlig i Klanen og hovedtrener i klubben skal sitte, sammen med.

- a. en eller
- b. Tre representanter som velges av årsmøtet.

3. Spillerfondet benytter samme revisor som Klanen.

4. Alle representanter sitter for ett år av gangen, og representantene velges av årsmøtet (De faste styremedlemmene inkluderes ikke i denne ordningen).

5. En valgkomité skal innstille et forslag til styresammensetning ved årsmøte.

- a. Valgkomiteen skal bestå av to eller tre personer, med en valgt leder.
- b. Valgkomiteen skal også velges årlig.

6. Årsmøte eller et ekstraordinært årsmøte skal avgjøre hva et eventuelt overskudd i fondet skal brukes til.

7. Alle investorer må overholde betalingsfristene, hvis ikke tilfaller allerede innbetalte midler til fondet.

8. Hvis fondet blir oppløst tilfaller midlene ungdomseliten i klubben.

9. Hvis det er penger i boet kreves det 2/3 flertall for å oppløse boet.

10. Det skal avholdes ekstraordinært årsmøte hvis 10 prosent av medlemmene krever dette skriftlig.

11. All informasjon distribueres via en mailingliste og/eller via Klanens nettsider.

a. Hver enkelt andelshaver er pliktig til selv å melde forandring av kontaktdata som endring av e-mailadresse etc.

12. Alle involverte parter har taushetsplikt i forhold til aktuelle overganger inntil offentliggjøring.

a. Styret oppnevner en talsmann som skal være den eneste som uttaler seg om fondets anliggender.

13. Styret møtes minimum to ganger i året, og ellers etter behov (styrets vurdering).

14. Styret gis fullmakt til å administrere fondet mellom årsmøtene, og har fullmakt til å kjøpe spillere.

15. Hver andelshaver har en (1) stemme uavhengig av hvor mange andeler andelshaveren innehar. Andelshavere som ikke har anledning til å delta ved årsmøter/innkallinger kan gi skriftlig fullmakt til en stedfortreder eller en anen andelshaver slik at dennes stemmerett kan benyttes. En andelshaver har kun anledning til å benytte stemme fra sin andel og eventuelt en fullmakt i tillegg.

16. Vedtektsendringer krever 2/3 flertall av de stemmeberettigede på årsmøte.

17. Fondets midler skal stå på sparekonto.

18. En andel koster kroner tusen (1000), inntil endringer avgjøres av årsmøtet.

19. Innkalling til årsmøte skal sendes ut tre uker i forkant, sammen med eventuelle forslag til endringer i vedtektene. Forslag til vedtektsendringer må derfor foreligge før dette.

Nr: 0023

Navn: Geir Engh

Har ved dette én andel i Klanens spillerfond til en verdi av tusen kroner, forutsatt at hele beløpet på tusen kroner blir innbetalt innen fristen. Dette gir deg stemmerett ved alle spillerfondets medlemsmøter.

”Er det ikke deilig å ha noen å hate”, synger Raga. Er det ikke deilig at noen har så rett om noe så viktig som hat?

Selv om alle institusjoner og ledere i fotball vil være forsiktige med å si det vet alle, enten man er hardcore fotballsupporter, klubbdirektør, spiller eller lavpanna sportsjournalist at hat er en helt vesentlig del av fotballen.

Gamle Grønningen er sitert på at en fotballkamp uten øl er en håndballkamp. Han vil nok ikke vært uenig i at en fotballkamp uten hat er nesten for curling eller kurong å regne.

Fotball er følelser og følelser er på begge sider av emosjonsspekeret, om vi skal prøve å høres intelligent ut. Og når vi snakker om intelligent: Hat kan ikke være vilkårlig. Hat kan ikke være det samme mot alle. Hat må være bestemt, grunnlagt og lett å forklare.

Ikke noe var så patetisk som å høre et par karer som snubla ut av bussen i Fredrikstad i fjor mens de gaula: ”Hater, hater, hater FFK”. Hallo, vi snakker om en klubb som ikke har vært i eliteserien på 20 år eller noe sånt. Vi hadde ikke spilt mot dem på 1000 år, Fredrikstad hater ingen, og så skulle vi lissom hate dem bare sånn plutselig? Nei, gi meg en god grunn i alle fall. Roger Risholt alene kvalifiserer ikke, selv om det idiotiske hårbåndet på det hårløse hodet irriterer enormt.

Du må vite hvem du hater og hvorfor. Som Asstronautene synger: ”vi veit hvem vi elsker, vi veit hvem vi hater”. Kultiver det hatet, la det spire som en ond rot. Her passer det selvfølgelig med følgende kommentar: Et dyptgripende hat betinger ikke vold. Like lite som vold betinger hat. Følelser kan holdes atskilt fra fysiske handlinger.

hatobjektet Nils Arne Eggen er sikre hatgrunner. Spillerne må ikke glemmes, enten de er grisespillende, filmende, feige eller fordømte primadonnaer. Vi har hatt mange hatobjekter hos oss vi og. Som vi har elsket.

Nettopp der blir det ofte patetiske holdninger vi møter fra andre. Hat må være ektefølt, ellers blir det bare en falsk jippo for å generere omtale og oppmerksomhet, kanskje med håpet om at man skal få noen ekstra tilskuere på stadion som følge av hatet. Vi vet alle at alle hater Vålerenga. Alle skal lissom gjøre det. Men akkurat like patetisk som de to som lissom hatet FFK blir det når Stabæk, Start eller Sogndal desperat prøver å gjøre oss til erkefiender. Forholdet mellom oss og Stabæk er ikke det samme som oss og LSK, selv om vi har grunner til hat mot bærungsguttene også. Men her bommer altså mange. De sier at de hater oss. Men det er bare misunnelse over at vi overser dem. Og vi kan ikke hate alle like mye heller. Da blir det bare et platt og kunstig hat. Hat noen mye, og andre mindre. Hatet blir renere og sterkere slik.

Gjennom årene har Vålerenga ikke hatt mye suksess, selv om supporterskaren har vokst og vært dønn lojal. Nå er endelig den sportslige suksessen her også. Dette vil få konsekvenser for oss i form av hvordan de andre hater oss. Akkurat som ”alle” hater RBK eller Man Utd vil også alle ha enda en grunn til å hate oss. De vil si vi ikke lenger er den klubben vi engang var. At

Hatet Hvem, hva, hvorfor

Hva slags grunner har vi til å hate da? Først og fremst historie. Hva har skjedd mellom oss og dem gjennom årene med fotball. Derav er det vanskelig å finne noen grunn til å hate FFK. Geografi teller alltid. Jo nærmere to klubber ligger geografisk, jo hardere kamp om ressurser og tilskuerne. En annen grunn er klubbens ledere. Folk som selvgode Nils Skutle i RBK og forrykte Rolf Navarsete i Sogndal for ikke å snakke om den påståtte prinsipprytter Elisabeth Holm i XXX gjør det lett å mislike en klubb. Trenere gir selvfølgelig gode grunner. Irriterende Ståle Solbakken eller klassiske

penga har tatt helt over. At vi er blitt kjønnsløse og bare en butikk som soper markedet tomt for de beste spillerne. Da må vi være sterke og huske historien vår. Huske alle årene med motgang og dritt. Huske at selv om vi tapte med to, tre og fem mål sto Klanen alltid last og brast med klubben. Og at vi har fortjent dette. Dermed har vi ikke forandret oss. Skjønner du?

Vi er mange, også mange nye, og kanskje kjenner ikke alle tindrende klart til vår historie, alle grunnene til vårt hat mot de andre. For en tid tilbake spurte en kar

fra Hamar meg om hvem vi hater mest. Det var klart at han håpet jeg skulle si Ham-Kam først. Men nei, det var det ikke. Ikke for meg i alle fall. Vi har vel alle en formening om hvem vi hater mest. De fleste av oss vil være noenlunde enig, men hver og en har sitt syn på saken. Det passer godt til slutt med en gjennomgang av de vi møter i Tippeligaen i år. Hva som er gode grunner til hat der de finnes. Sortert i min personlige rekkefølge og ispedd mine kommentarer. Kanskje ikke helt lik ditt syn.

Fredrikstad FK

Hat? Hvilket hat? Det nærmeste jeg kommer hat mot denne gjengen med hagenisser fra Østfold er at de er irriterende koselige. En mulighet er at de har Drillo (som strengt tatt svek oss) som trener. En annen er deres slitne stadion. Men jeg hater ikke Drillo nok, og jeg er en nostalgiker som ikke klarer å mislike gamle slitte stadione med historie. Definitivt den minst hata klubben i år for mitt vedkommende.
Terningkast 1 på hat-terningen

Aalesund

Ny stadion som skal bli fin. Trivelige fastboende som digger at Vålerenga er på besøk, nesten på en litt pinlig

Viking

Sportslig sett en utfordrer med ny lekker stadion. Sportslig sett også ganske irriterende all den tid de har hatt et brukbart tak på oss. Kanskje ikke nå lenger? Greie nok supportere, selv om de må være blant landets mest harry og med en dialekt fra helvete. Uten Bjarne Berntsen og med Roy Hodgson blir de vanskeligere å hate enn i fjor. Og fra kjipe 11-timersturer med trang buss og null poeng så snakker vi nå om fly og fet stadion, pluss minst ett poeng. Lite hat, rett og slett.
Terningkast 2

Bodo/Glimt

Her hadde vi i mange herrans år en god grunn til hat. Nemlig speaker på stadion, bror til Mini med tannbørsten. Nå har de tatt til vetet og gitt han fyken. Der røyk den grunnen. Et særdeles usportslig lag kronet med Røde Runar Berg hjalp en del. Og den komiske figuren til Fredrik Kjølner som en gang hadde klippekort i Vålerenga. Ny, fin stadion. Men dette er fortsatt en by fra intet, bombet under krigen og med ingenting som helst å by på bortsett fra feilaktig dømte straffer og supportere i gule kjeledresser. Litt hat, mest hoderisting.
Terningkast 2

Røkke, Gjelsten og Bondevik. Folk som later som de bryr seg om fotball, men bare lefler med interessen og følelsene til supporterne. Spør bare Wimbledon supporters. Egentlig veldig uinteressant som hatobjekt, men allikevel aktuell gjennom deres hovering. Og kommer ikke Norsk Toppfotballs nr 1-pamp om dagen, Boksasp, nettopp fra Molde?
Terningkast 3

Odd Grenland

Stedet vi ikke visste fantes før Odd var tilbake i Tippeligaen. Alt med Skien er litt irriterende. Arne Sandstø, Oddrane, cupfinalen mot dem (som vi vant), stadion, antall poeng vi tar. Akkurat sånn passe litt irriterende. Kan de ikke rykke ned så vi slipper dem? Hat på grunn av kjønnsløshet, med andre ord ikke mye.
Terningkast 3

Ham-Kam

Om noen i dette landet hater noen mest så er det Hamar som hater oss. I denne bygda er Vålerengahatet både gjennom fotball og hockeyhistorien på et helt annet nivå enn de fleste steder. I seg selv en grunn til IKKE å legge dem på toppen av hat-lista, det ville glede dem for mye. Hamar er stedet der du kan forvente fingern fra 5-åringen på vei til stadion mens

som ligger nede. Da blir heller mer skadefryd og latter enn hat.

Terningkast 6 allikevel.

Brann

Nå heter det seg jaggu til i toppen. En bygd som tror de er en by. Et folk som er med letthet de mest arrogante i landet. Fraksjonering og bråk supporterne imellom – i Bergen har to personer tre forskjellige meninger. For en gjeng. En lang rekke spillere som er lette å hate, som Soma eller Dylan MacAllister. Å være i Bergen som Vålerenga-supporter er rett og slett ikke trivelig i det hele tatt. Jeg syns synd på de fra Oslo som bor der og må oppleve bergensernes selvbilde hver eneste dag. Det er de som skulle hatt distriktsstøtte, ikke nordlendingene. Rival til oss i medaljekampen og i Royal League. Det eneste som står i samsvar til denne bygdas tanker om seg selv er mitt hat til dem.
Terningkast 6

Rosenborg

De har vært Norges Man Utd. For mye suksess krydret med kjipe folk som Rune Bratseth, Nils Arne Eggen og Nils Skutle. En tropp med spillere som tror de er ver-

måte. En topp uteliv, rakbiff og et fotball-lag som gir oss tre poeng hver gang. Vanskelig å hate, årets tur. Veldig nære bannplassering på lista.
Terningkast 1

Start

I mange år en klassiker av en tur. En trivelig bygd med altfor dyrt øl. En bedriten stadion og lenge de triveligste supporterne vi møtte. Det har forandret seg noe. Supporterne har tilsynelatende blitt yngre og gjør et større nummer av at de lissom skal hate oss mer enn før. Det blir bare latterlig og lite troverdig. Spesielt når supporterklubben nå heter Menigheden. Men det er akkurat nok til at jeg hater dem pittelitt, i alle fall mer enn FFK og AAFK.
Terningkast 1

Tromsø

Det er noe med nordlendinger man bare må hate litt. Den stønnende og smattende stemmen, og maset om hvor hardbarka og værbitte de er. Samtidig som nordnorsk er den mest homofile dialekta (ikke vondt ment mot de homofile) som finnes. Tromsø er en selvgod klubb med selvgode og sutrete spillere. Byen og turen er helt topp, men se opp for bratte bakker! Ølhallen er stedet om du vil bli sjekket opp av feite kjerringer. Blå Rock er for oss normale. Ikke mye hat, man gruer seg ikke til å dra til Tromsø. Men vi må snart vinne der...
Terningkast 2

Molde

Klubben med skummelt mye ressurser (les: penger) i forhold til hvor mye de får ut av det. En av landets feteste stadione, supportere man knapt ensen og en passe lang tur. Men det som gir grobunn for hatet er

hennes 7-årige bror riper opp lakken på bilen din med nøkkel siden du har Vålerenga-klistremerke på den. Og alle har samme bestefar. Et brutalt, punch og skikkelig irriterende fotball-lag, samt en trener med lang historie i hatklubber, som for eksempel LSK. Bedriten stadion og sikkerhet. Mye å hate, lett.
Terningkast 5.

Lillestrøm

De har som HamKam alltid hata oss mer enn vi har hata dem. Men de er en lokalrival, om ikke kampene kan kalles derbyer. Man er da der kyrne rauter når vi spiller kamp mot dem. Intet derby. En lang historie av hat som ligger i grunn, fra cupfinaler og spillere som har vandret mellom klubbene. Kamper med harde dueller, skader og mye klaging. Og nå har de på toppen av det hele Jan Åge Fjørtoft. Det eneste som er synd for hatet er at LSK kommer til å slite i år. De ser rett og slett svake ut. Og det er vanskeligere å hate noen

dens navle, spillere som Riseth, Basma og Brattbakk. For ikke å snakke om Norges helligste ku: Hoftun. En midtstopper som har noe sånt som to gule kort på tre sesonger i Tippeligaen. Veldig sannsynlig at det er rett? De har også alle sammen tidenes verste frisør, en eller annen fyr som klipper dem alle litt og legger masse fine striper i håret på dem. Kjernen er dessverre ganske trivelige folk. Og jeg syns synd på dem som må stri med en så kjip klubbledelse, sytete spillere og ett totalt ubrukelig, men stort sponsor/sittepublikum. Hvis noen har sett RBKs bortefølge under cupfinalen eller under Champions League skjønner man hva man hater. Møkk som ikke har noe med en fotballstadion å gjøre, kun en sofa og en TV, krydret med sponset alkohol. RBK har alltid vunnet alt. Det er dem vi skal ta gullet fra, dem vi skal mobilisere mot og dem vi hater (nesten) mest.
Terningkast 6.

FC Lyn Oslo

Denne klubben har alt. Nå har jeg jobba meg opp på et nivå hvor jeg kjenner at pumpa går på overtrykk og tastaturet får juling av sinte fingre. Det vil ta noen timer etter at jeg skriver ferdig dette før jeg roer meg ned. Som sagt, FC Lyn Oslo er verst på alt, absolutt alle grunner jeg kan finne for å hate en klubb. De har Norges kjipeste investor, en kar som tjener penger åpenlyst på barnarbeid, som ser ut som en dass og som ikke har landets greieste kvinne som kone, for å si det sånn. Brynstad er endog den største trusselen mot Vålerenga og Lyn i sitt ønske på å slå sammen de to klubbene (Gud forby!) og med sine forsøk på å gjøre skiklubben om fra Lyn til FC Oslo. De har Morgan Andersen som direktør, en fyr som har lett sklid fra sin rolle som fagforeningspamp til bedriftspamp, med stadig mer usaklige kommentarer fra sin stilling som sjef i NFFs gamle favorittklubb. De har hatt formidabel vekst i supportere hvilket kanskje ikke er så rart når man var så få. 2 er dobbelt så mange som 1,

Stabæk

Egentlig ikke noe å hate, selv om de ønsker det intenst. Men litt kan man spandere på dem, litt pga av irriterende Ingebrigt som tror han vet noe om fotballens sjel, men fortsatt ikke skjønner noe etter alle disse årene. Mest fordi de sendte oss ned en divisjon i 1996, noe vi egentlig kan skylde oss sjøl for. Allikevel en grunn. Kvitteringen kom i 2004 fra oss. Ha det bra, bli lenge borte og drøm lenge om Blue Dream Arena. Terningkast 4

Sogndal

Det såkalte mønsterbruket fra epleplukkerland. De er sååå flinke til å utvikle egne talenter og ikke bruke penger på feil måte. Hvor mange ganger har du ikke hørt dem snakke om at de var de eneste i 2002 eller var det 2003 som ikke hadde minus på bok? Og var det ikke de som hadde spillere fra både Elfenbenskysten,

altså 50 prosent økning. Problemet er at disse såkalte supporterne er blærete små drittunger fra vestkanten, snittalder på 17 år, skjerf rundt hodet, et kokainforbruk som får øst-europamafiaen til å juble og et kvinnesyn som på det beste er forkvaklet.

En spillerstall gjennom årene med drittsekker som Jonny Hanssen. Stakkars Ali Al Habsi, sier jeg. Gud vite hvor mange ganger drittungene på tribunen egentlig vitser om hans kulturelle bakgrunn. Og på toppen av det hele har vi for pokker ikke slått dem siden vi møttes i eliteserien igjen, etter 20 års fravær fra hverandre. I år skal vi &/%□&/%□&/□/& ta dem. Terningkast 10. (Ja, jeg høvla litt på den for å få plass til hatet.) Overlegent på topp.

Utenom de som er i tippeligaen tar vi oss tid til 3 klubber som fortjener særskilt kommentar, om enn kort.

XXX

For de unge og uvitende: Kongsvinger. 1996 og Juro Kuvicsek-saken da paragrafrytter Elisabeth Holm sa det handlet prinsipper, ikke poeng og tippeligaplass. Godset kunne gjort det samme, men de valgte å la fotballkamper avgjøres på banen, ikke skrivebordet. Da de rykket ned grein Holm på TV. Jeg lo – høyt. Måtte de aldri rykke opp igjen. Terningkast 6.

Canada, USA og Færøyene i tropen? En leder som satt i alle mulige verv i bygda og dermed gjennomkorrumperte stedet og klubben. En kar som desperat kjempet for å hindre Lidl i å etablere seg i bygda. Heldigvis har han trukket seg fra fotballen nå, han hadde vel for mange jern i ilden...

Supportere som går i ett med det kjipe sittende publikummet. Og spillere som jubler for at de klarer ett poeng mot Vålerenga i en kamp de måtte vinne for å bli i Tippeligaen. Jubelen kom av at da ville kanskje ikke Vålerenga vinne serien... De sendte oss ned i 2000, vi kvitterte i fjor mot dem også. Måtte de bli like nesten lenge borte fra Tippeligaen som XXX. Terningkast 5.

Da er dette overstått. Tenk gjennom hatet ditt, bruk det konstruktivt, ikke platt. La det prege deg på stadion slik at du er med på å løfte Vålerenga når det trengs, ikke på å bryte ned stemningen med liksomhat og svada. Støtt ditt lag først og fremst, hat deretter.

Nå må jeg legge meg litt nedpå. Dette er nemlig skrevet i affekt, adrenalinet er tomt, tastaturet er ødelagt og hodet er vondt.

Lykke til med sesongen 2004.

Harald på linje 4

Forleden dag traff jeg en trivelig fyr. Han satt på samme T-bane som meg. Han var nok så slitent, og skjegget var av det ustelte slaget. Den eneste likheten han hadde med meg var ei lue med VIF-logo på.

Vi hadde sittet slik siden Grønland. Det var der han kom på. Lukten av Chicken Tikka Marsala fra Punjab i Grønlandsleiret smøg seg inn på vogna og fjernet enhver rest av veskantslukta vogna hadde tatt med seg på ferden fra Kolsås. En lukt som kanskje kan beskrives som en blanding av møbepolish, sherry og semsket skinn.

- I år så tar vi alt! Sa han sånn halvhøyt. De andre passasjerene så på han med avsky og skrudde opp volumet på MP3-spillerne sine eller gravde trynene sine enda lenger ned i en eller annen avis, bok eller blekke.

- Nå må ru faen meg tro oss, nå må ru faen meg tro oss. I år så tar vi alt! Fortsatte han. Damen ved siden av meg reiste seg og ristet på hodet, mens hun holdt hard på veska si.

- Jeg heter Harald, hva heter du? Han satte øya sine i meg. De var knall blå.

Jeg svarte.

- Hyggelig å hilse på deg mister sa han. Så hva trur 'u? Bli det full poët på Enga i år?

- Tja, hvorfor ikke, men jeg har fulgt laget lenge nå, og jeg vet at det er ikke langt mellom opp- og nedturer.

- Sludder! Nå er det styring, nå har vi kontroll, nå har vi spillere som vi bare kunne drømme om. Nei, nå skal dem faen meg få smake på Enga. Alle som en!

- Innerst inne er jeg jo enig med deg, men jeg er liksom litt redd for å ta av. Det er så lett å gå på trynet hvis forventningene er for høye. Bestefaren min sa alltid at man må alltid regne med det verste, så kan man ta de gledene man får.

- For noe sludder. Skulle alle trodd på det så kunne man jo bare tatt kvelden med en gang. Nei jeg skal si deg en ting eller to om å gå på schnørta jeg. Se på meg, jeg hadde alt det en mann kunne ønske seg. Penger, hus, bil, båt, kone, unger, jobb og karriere. På 1-2-3 var det over. Ikke vet jeg hva som skjedde, men jeg våkna opp tre år senere under Sannerbrua. Det eneste jeg eide var det jeg hadde på meg. Alle gikk fra

meg og ingen ville vite noe av meg unntatt én. ENGA. Skjønner du?

Nå hadde alle de andre passasjerene trukket unna. Mange sto klare til å dra i nødhåndtaket, ringe politiet eller rett og slett gå av på neste stasjon selv om de skulle videre.

Jeg svarte:

- Jeg er helt enig med deg, Harald, og jeg skjønner hvor du vil. Du svikter aldri Enga, og Enga svikter aldri deg.

- Nettopp, og det er lov å tru på gullet. Det er lov å tru på gullet nå. Vi skal vise Oslos befolkning at hvis man trur på noe så er'e mulig.

På Ensjø stormet de på. Billettkontrollørene. Harald smilte og dro fram et Felxkort, månedskortet mitt passerte kontrollørens øyne mens damen som hadde sittet ved siden av oss ble svært så blek da hun ble bedt om å vise sin billett.

”Vålerenga er Oslos stolthet - hele Oslos stolthet.”

Ut på perrongen bar det med fire-fem stykker og linje 4 mot Bergkrystallen rullet videre. - Der kan du se, sa Harald. Se ned på møkka kan de, men det hjelper så lite når du har skapet fullt av møkk sjøl. Nei, alle som slenger dritt om Vålerenga, som kaller oss for søppel og sosialklienter burde være forsiktede. Det mangfoldet i klubben som gjør oss spesielle. Ikke bare det at vi har spillere fra over 30 nasjoner på lagene våre, vi har

tilhengere fra alle samfunnslaga også. Det kan du ikke kjøpe for penger, selv om du heter Brynstad og døper om klubben din til FC Lyn Oslo.

Så var vi på Helsfyr.

- Her skal jeg av, hvor bor du?

- Høyehall svarte jeg.

- Nedre Manglerud med andre ord, parerte Harald med et smil.

Dørene lukket seg. Harald ble stående på perrongen.

Så hevet han hendene over hodet og ropte:

- Vål'enga du er min rellion en av million stolt gammel tradisjon!

Senere den kvelden ble jeg sittende og se på en dokumentar om det nye sprøyterommet i Oslo sentrum. Der var det en sekvens med en junkie som satte seg et skudd i et parkeringshus. Han hadde VIF-lue han også.

A. Øvrev

Åtte år i klubbens tjeneste, Klansropet forteller historien om tribunekulturen som er kommet for å bli.

EngaTifo

1997 - 2004

Klanen vokser, vi passerer 10 000 medlemmer i disse dager og fremtiden ser lys ut. Klansropets syntes derfor det var på tide med en oppsummering.

EngaTifo ble dannet sommeren 97 og har sakte men sikkert vokst fra en håndfull ildsjeler til i 2005 å telle drøyt 100 personer som i en eller annen sammenheng stiller opp for klubben og Klanen.

Mange bilder fra denne perioden har ikke vært trykket tidligere, vi benytter derfor anledningen til presentere en bildekavalkade og noen ord om EngaTifo's første leveår.

Flagg, skjerf og trangt om plassen, det skal synes og høres når VIF spiller på bortebane. Fredrikstad - VIF 2004

VIF-Viking 97

VIF-Brann 98

Fra stiftelsesdatoen i 1991 har Klanen vokst seg større for hvert år. Da klubben var klar for semifinale mot Viking i 1997 hadde vi passert 3000 medlemmer.

Samtidig var denne semifinalen på Bislett også en milepæl med tanke på tifo. Vi ønsket å synliggjøre klubbens farger i ennå større grad enn tidligere og samtidig vise engasjement utover den sedvanlige verbale støtten.

Vi hadde blitt så mange at vi fylte den ene halvdel av Store Stå (2300 ståplasser). Det var på tide med vår første tifo.

Vi kunne kanskje vært mer originale enn ballonger (noen store fylt med helium) og store stangflagg, men vi var svært fornøyd med både oppslutningen rundt arrangementet og resultatet.

VIF-LSK 98

VIF-Brann 99

VIF-LSK 99

I forkant av 1998 sesongen bestemte vi oss for å fortsette med tifo. En håndfull ivrige satte i gang. Vi hadde små ressurser – både med tanke på antall frivillige og økonomi – men pågangsmotet var det ingen ting i veien med. Den gangen hadde man heller ingen forbud mot å benytte røyk, noe som gjorde sitt til at vi røykla Bislett ved et par anledninger. Siden er det innført et totalforbud mot bruk av røyk på norske tribuner.

Sesongene 1998, 1999 og 2000 kan ses på som læreår. Det kom stadig til nye frivillige, men frafallet var like stort som tilsiget. EngaTifo var fremdeles en beskjeden gjeng som sjelden var flere enn 10 personer. Da nedrykket var et faktum og vi ble tvunget ut på landeveien i 2001 var mange i tvil om hva vi skulle gjøre. Ullevål er stor, ekstra stor når du spiller i 1. divisjon. Likevel var 1999 et år der vi tok noen store skritt framover med tanke på å utvide begrepet tribunekultur. Vi begynte å lage tostangsflagg og store seksjonsflagg/bannere.

Vinteren 2002 var vi fremdeles ikke så mange flere. Mangel på folk satte uansett ingen stopper for våre planer. Da årets første seriekamp skulle spilles på Ullevål hadde EngaTifo laget et 103 x 4,5 meter langt banner som vi senket fra øvre Postbanktribune, på Vestbredden var det småflagg, tostangsflagg og noen seksjonsflagg. Dette var første gang vi laget et så stort banner. Med tanke på at det ble sydd, tegnet opp og malt på klanskontoret var vi svært fornøyd.

Skeid-VIF 99

Klanskontoret inkludert gangen der vi malte er ikke større enn 23 kvadratmeter, og ordet "trangt" slår en umiddelbart. Man må ikke ha lokaler som de vi i dag benytter i Vallhall, men takk og lov for at vi slipper slike arbeidsvilkår i 2005...

VIF-Kongsvinger 99

VIF-LSK 2000

I 2002 satte NFF og spesielt Ullevaal Stadion seg på bakkeina. Tifo var visst identisk med en fare for liv og helse. I tillegg skygger det for de kondisjonerte i VIP-losjene. De sendte branvesenet på oss, og all bruk av flagg over 3x4 meter ble totalforbudt. Cupfinalen i 2002 bar preg av dette. Oddrane valgte å droppe tifo, mens EngaTifo smulget inn alt i timene før kamp. At det ikke ble 100% vellykket med så vanskelige forhold er ingen hemmelighet.

Men EngaTifo ga seg ikke og vinteren 2003 godkjente endelig Oslo Brannvesen det stoffet vi bruker i seksjonsflaggene og bannerne våre. Av stoffet måtte testes av SINTEF og at vår første søknad om dispensasjon ble blankt avslått hører også med til historien.

Til sesongstart 2003 var EngaTifo endelig der vi hadde håpet å være da vi startet arbeidet tilbake i 97. Det var mye folk på kampene, vi var kommet til en løsning med Ullevål Stadion AS, nye frivillige tok stadig kontakt og EngaTifo nærmet seg 30 frivillige. Viktigst av alt: Vålerengas supportere ønsket seg mer tifo.

Vi brukte 2003 sesongen på å utvikle oss. Vi systematiserte innkallingene til dugnad, vi sørget for at alle som kontaktet oss ble ført opp lister. Vi bestemte oss for å lage løpesedler hver gang det var noen tvil om hva som skulle gjøres. Publikum skulle skoles, tifogruppa skulle profesjonaliseres. Grunnmuren var på plass. Nå skulle vi bygge hus.

Gjennom sesongen laget vi en mengde fete bannere og arrangementer som fikk svært positiv respons. Men den aller viktigste erfaringen gjorde vi oss under borteoppkjøret mot Lyn på Ullevaal. Vi rigget til plastflagg over hele VG-svingen, fylte på med tre forskjellige bannere, og var ganske spente. Men publikum gjorde akkurat som de hadde fått beskjed om. De viftet med flaggene. De av oss som stod i utkanten av tifoen skjønte at dette var en suksess. Publikum på andre tribuneseksjoner sendte skrytende SMS'er, men det var først hjemme til Kveldsnytt vi skjønte hvor fett dette var. "En by – ett lag"-tifoen løftet norsk tifo opp til et nivå som ikke lenger var "bra til å være norsk".

VIF-RBK 2002

Ørn Horten-VIF 2001

VIF-Kongsvinger 2001

Gode arrangementer er den beste måten å trekke til seg nye folk, og det var en mengde mennesker som dukket opp til maleøkter i Sofienbergparken. Vi fikk en god høstsesong på tribunen, og leverte gang på gang. EngaTifo hadde skaffet seg mange gode idemakere og mange som var gode på å gjennomføre.

VIF-Start 2001

VIF-Tromsø 2002

Graz-VIF 2003

LSK-VIF 2003

LSK-VIF 2003 Cup

LSK-VIF 2004

VIF-LSK 2003

Lyn-VIF 2003

VIF-RBK 2003

I forkant av 2004-sesongen startet vi derfor med ukentlige dugnader. Vi hadde en påske innedørs og vi hadde et mye mer systematisk opplegg enn noen andre tifogrupper i Norge. Vi hadde også økonomiske rammer som gjorde at vi kunne gjøre praktisk talt det vi ønsket på tribunen. Så gjennom 2004-sesongen hadde vi arrangementer på praktisk talt hver eneste kamp. Og vi liker å tro at dette var én av grunnene til at såpass mange mennesker har kommet på kampene og at laget oste av entusiasme og leverte varene.

Har du lyst til å være med fra 2005 sesongen så sender du en e-post til: tifo@klanen.no. Vi har hvert fall ingen planer om å senke ambisjonsnivået, hverken på eller utenfor banen.

Jørund Smedhus/Kjell Henning Thon

Tifogruppa og Klanen har fått nye lagerlokaler. Har du 30 meter lagerreoler/ butikkinnredning vi kan få?

Ring 9223 0364 eller send en mail til: tifo@klanen.no

Lyn-VIF 2004

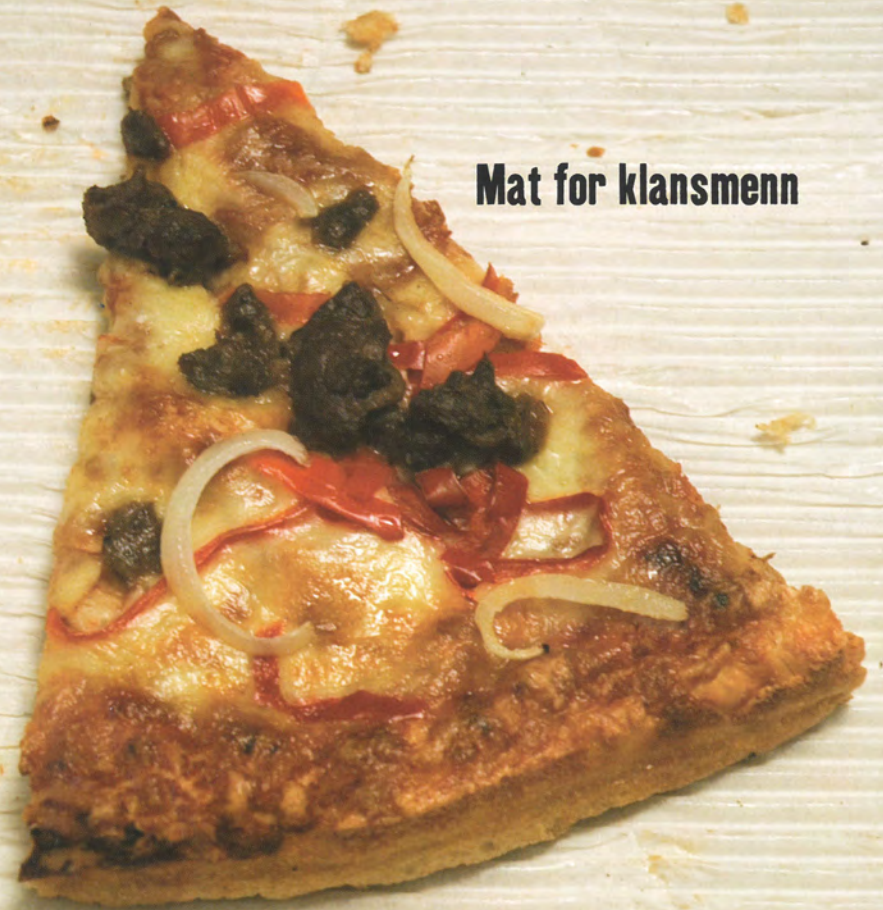

Mat for pappagutter

Mat for klansmenn

Mørkemenn

Det finnes to mektige personer i norsk fotball, to personer som i tillegg til å vite alt om fotball også har direktelinje opp til vår store skaper.

Rune Bratseth er fromheten selv der han styrer Rosenborg med sin fløyelsmyke hallelujabefengte jernhånd. Nå har han imidlertid fått hard konkurranse av gummikystens mest gudfryktige mann, spilloppmakeren fra Gursken, Jan Åge Aalekjær, unnskyld Fjørtoft.

Lillestrøms nye predikant snakker på lisens fra vår herre selv, alt som kommer ut av åråsenforkynnerens velpleide munn er veid og funnet i skjønneste orden av Gud den allmektige. Snakker Fjora lytter verden. Sånn har det visstnok alltid vært. Jan Åge er en mektig mann og var i sin tid en stor skuespiller og jukse-maker. Ærlighet varer slett ikke lengst.

Rune Bratseth har nok vært den mest profilerte av Guds gullgutter i de siste åra, men dette er Jean Åge i ferd med å gjøre noe med for nå er han lei av Runes stadige verbale ulumskheter i beste sendetid. Hvordan få mest mulig presse uten å egentlig ha noen sak?

Finn på noe om Vålerenga!

Er det noe Akersgata elsker så er det nettopp det. Som tenkt så gjort, Åge ringte landets største mediehus og klaga inn sin nød over at den stipulerte treningskampen mellom LSK og VIF måtte gå ut på grunn av hovedstadslaget deltagelse i Royal League. En skandale raste Fjørtoft, en treningskamp i slaps på Åråsen er og blir da mye viktigere enn en skarve Royal League-kamp, nå får de egoistiske menneskene i VIF virkelig skjærpe seg ellers kommer alle i blått og rødt til å brenne i helvete til evig tid.

Alle må da skjønne at dette gjør VIF kun fordi de er ute etter å sabotere for LSK, formelig snerra Mullah Fjørtoft.

Hallo?

Kan en eller annen der oppe eller her nede snart slå et eller annet betydelig hardt inn i eller midt på denne mannens litt for store hode? VIF bestemmer da ikke når og hvor RL kampene spilles, klubben er da meg bekjent kun en deltager som fint må innfinne seg med hva som blir bestemt nede i hovedkvarteret i København, noe selv denne mørkets fyrste burde forstå. Er mannen stokk dum eller har han lest så mange

bibler at virelighetsoppfatninga hans totalt har gått opp i åndelig røyk?

Greit at han desperat prøver å få medias oppmerksomhet, men å latterliggjøre både seg selv og klubben han fronter tjener ingen av partene og setter mister Fjørtoft i et meget tvilsomt og dunkelt lys. Spørsmålet er om man kan vente noe annet av en av fotballens desiderte mørkemenn...

Men historien slutter ikke her, det finnes nemlig flere tvilsomme personer oppe på Romerike.

Inn fra sida kommer så en av våre nye landsmenn, en etterkommer etter noen som prøvde å få innpass her i landet for over 60 år sida, nå er han kommet for virkelig å sette skapet på plass...

Uwe Rösler heter han og gråt garantert da han så hvor og hos hvem han ble født.

Fortell meg hva en tidligere middelmådig spiller og kronisk benkesliter over hele Europa har å tilføre norsk fotball og denne debatten generelt? Som spiller var han stort sett ingenting og som trener er han like grønn og fersk som ubøyde grønn-gule bananer. Hva veit vel han om VIF og Royal League? "Dette taper vi 300.000 kroner på" griner den stakkars tyskeren mens krokodilletårene renner så Nitelva holder på å gå over sin breidd.

Hallo?

Skal det liksom være vår feil at klubben fra flatlandet ikke lykkes med noe som helst? Skal vi straffes fordi vi har suksess, penger på bok og en spillerstall som Rösler hadde solgt hele familien sin for å fått overtatt? Fikk vi hjelp fra dem når vi stod på enden av stupet for bare to år sida?

Historieløse hyklere er dem hele gjengen, både Fader Fjørtoft og Fører Rösler.

En ting bør være klinkende klart for all verdens framtid: Vålerenga skal aldri mer spille treningskamper mot disse selvopptatte og missunnelige svina.

De har gravd sin egen grav.

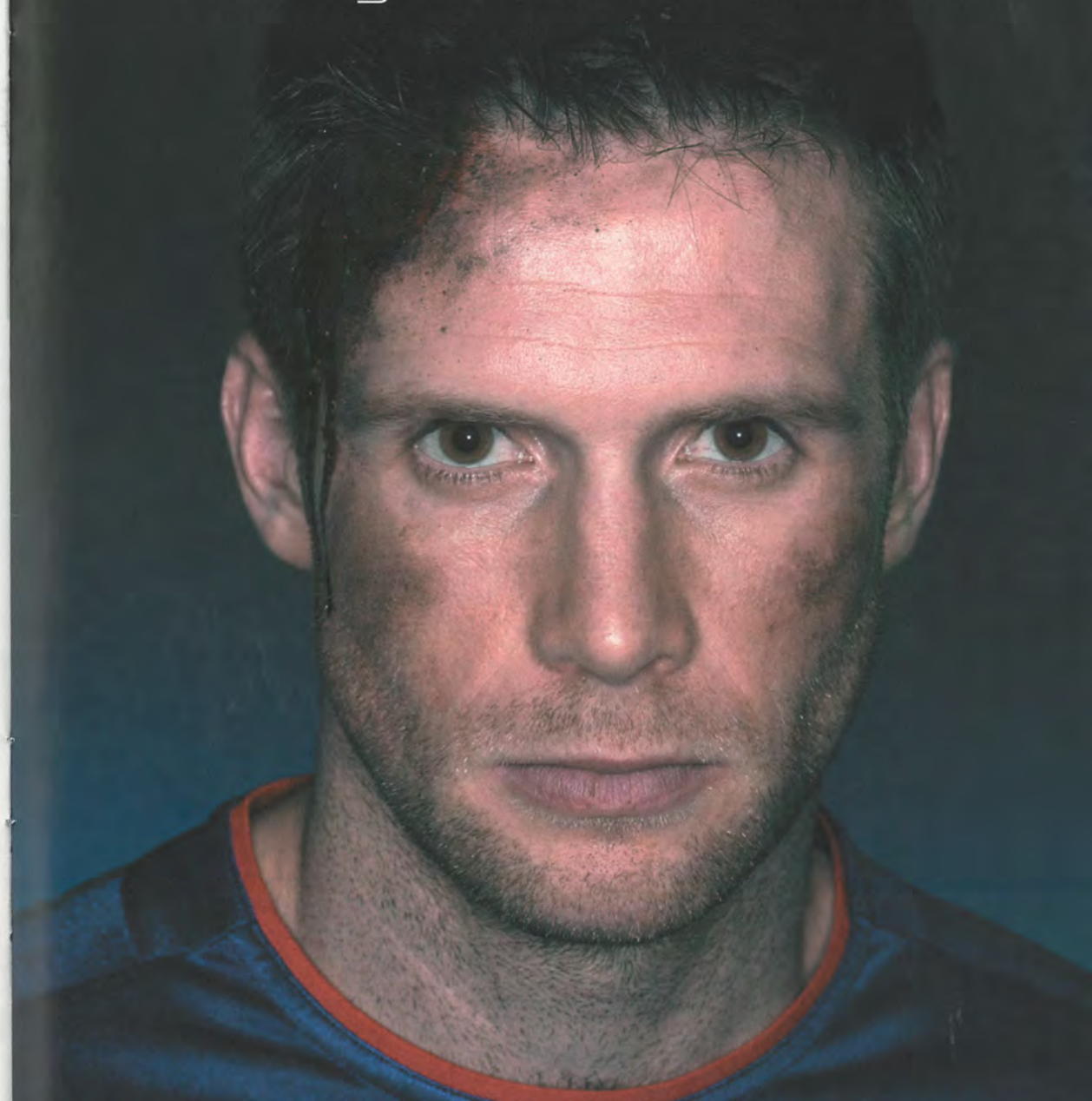
Farvel.

Auf wiedersehen.

En tur en gang i året opp til det hølet får faen meg holde.

0196.

Ett lag. Én klan. To blekker.

BLI ABONNENT NÅ! Vålerenga Magasin går bak kulissene – har sportsverdenes råeste intervjuer – overkvalifiserte gjesteskribenter osv. osv. Send VXABO til 1985 m/navn, adr. og mail (kr 1,50) eller se www.valenga.no

VÅLENGA

www.valenga.no

VÅLENGA MAGASIN: KUN KR 259. RETT I KASSA 6 X I ÅRET

En enestående smeltedigel

I Oslo bor det mange typer mennesker.

Nordlendingene hører man over alt. De banner og steiker, og er generelt veldig høylydt. I tillegg til bannskap, er de blant annet veldig glad i sinnsyke fester. De har blant annet innført uttrykket "tenna i tapeten". Trolig har de prøvd ut uttrykket i praksis de fleste av dem.

Vestfoldingene legger man ikke så godt merke til, før enkelte får litt innabords og røper at dialekta faktisk ikke er helt lik til dem som alltid har bodd i Oslo. Ettersom de ikke alltid er på fest, smyer de med i den urbane jungelen uten at man legger spesielt merke til dem. Dessuten kan de lite om traktorer, men er i stand til å dukke opp i store mengder på fotballkamp – så lenge ikke er kamp i hjemfylket deres.

Bergenserne kan man heller ikke unngå å legge merke til. Man ser dem kanskje ikke så godt, men det er umulig å unngå Å HØRE dem. De vagger rundt i byen, og lar høre fra seg, mens de kun bruker to kjønn på alle substantiv i hele verden. Det er ikke mange som klarer å se det mandige i Kathrine Sørland [HUN ER DA FRA STAVANGER? MÅ SJEKKES OPP], men for de høytstkravende bergenserne er det den veldig fine jentEN. For alle oss andre er Sørland den litt feminine jentA, som vi ofte tenker på når tillater oss en forbudt fantasi.

Trønderne legger man alltid merke til, men også dem registrerer man best på fest. Da er det bare å se etter hvem som tilsynelatende drikker kaffe, og samtidig hopper i været når en eller annen gjør en tabbe og skrur over på en radiokanal hvor noen synger rai, rai.

Cowboyene duker opp over alt. De liker å være der det skjer, og vil helst være i midten der det skjer. Og øverst om mulig. I likhet med bergenserne er det også veldig lett å høre en cowboy. Ofte holder de egentlig hus litt nord for Oslo, men det finnes mange av dem

som er bosatt nærmere bykjernen også. Denne gruppen liker biler, motorsyklar og fine damer, selv om de sjelden har noen av delene. Cowboyene blir ofte veldig glade på fotballkamp, og markerer dette ved å ha skjerv hengende rundt omkring på hele kroppen. Som regel bruker man skjervet som pannebånd, men de yngste cowboyene slenger like godt skjervet rundt låret. De som hører til i denne gruppa er som regel stille før festen er helt over. De drikker fort og mye, og forsvinner helt, eller blir veldig stille borte i et hjørne.

Fascistene er heller ikke usynlige. Det er den gruppen som roper høyest når alt ikke glir på skinner. Da roper de etter en sterk leder, som skal ordne opp alt på egenhånd. I gode tider fungerer de som nikkedukker for lederen sin, og er svært lite kritiske til sjefens handlinger. Fascistene kan ikke sammenlignes med fascistene som levde før og under andre verdenskrig. Politikk er nemlig noe de bryr seg lite om. Og vet lite om.

En annen stor gruppe er dem som ligner på bestemødrene våre. De smiler nesen hele tiden, og koser seg så lenge mange er samlet. De kjennetegnes ikke ved å så mange fellestrekk, med unntak av at de er ganske rolige. De lar cowboyer og bergensere skrike høyest, men de er vanligvis på plass der det skjer. På andre rekke. På fotballkamp titter de som regel rundt seg for å se etter hvilken reaksjon de skal ha på ting som skjer. Derfor tar det gjerne litt tid før reaksjonen kommer, og de bruker sjeldent kraftuttrykk når det først skjer noe.

En fraksjon med mange meninger er politikerne. Ikke dem som sitter på Stortinget, men dem som sitter hjemme foran pc-en eller rundt omkring diverse bardisker. Enten de sitter ved pc-en eller bardisken mener de noe om alt og alle. De spyr ut meldinger via internett, eller til meningsløse folk på en barkrakk i

nærheten. Det beste med denne gjengen er at de som regel har løsningen på alt. Kjekt å vite hvis man har et problem. Har man ikke et problem kan politikerne som ikke sitter på Stortinget hjelpe deg med å lage et. Det er ikke noe problem...

I tillegg har vi alle bønder som bor utenfor bompengeringen med varierende avstand til både Ullevål og Bohemen.

Mange av personene fra grupperingene over har minst en ting til felles. De holder med samme lag. Mange av dem har også det til felles at de bor, eller helst har flyttet til Oslo, selv om det finnes ganske mange unntak. Unntakene reiser til Oslo kun annenhver søndag, men da møter de gjerne de andre gruppene til allsang. Der samles de med et formål. Bønder skal knuses. I kampen

mot bønder står bergensere, nordlendinger, vestfoldinger, politikere, cowboyer, bønder og alle de andre sammen.

Alle gruppene er veldig forskjellige på mange områder, men i en sak står de sterkt samlet. De er villige til å blø og dø for Enga! Vi har sett det før, og vi kommer til å se det igjen. Mange ganger. Innsamlingsaksjonen når klubben var nære å miste eliteseriestatusen viste det så tydelig. Vi står sammen, og kjemper, og vi vinner til slutt. Kanskje i år? Hvis ikke gjør vi det senere. I mellomtiden står vi sammen, og venter. Og nyter hverandres forskjeller, egenskaper og laster. En dag hyler vi alle i kor, og klenger oss sammen i jubelbrus. Det er den dagen byfolket og bøndene, med sans for fotballkultur, sammen knuser bønder!

Magisk

BYENS BESTE

80 budbiler

20 lastebiler

Gode ref. og priser

Levering til avtalt tid

DØGNSERVICE

22 79 00 00

Snart 20 års erfaring

www.toms.no

TOM'S

ONLINE

TRANSPORT & BUDSERVICE AS

Bud – vare – last

Brev(sprekken)

Leserinnlegg - alle medlemmer oppfordres til å sende inn bidrag. Bruk adressen på side 2 eller send inn til: ropet@klanen.no

Har du noe på hjertet? Her er din mulighet til å nå ut til klanens medlemmer. Vi oppfordrer alle medlemmer til å sende inn bidrag. Innsender må oppgi navn, men kan få publisert sitt bidrag under et pseudonym hvis man ønsker det. Bidrag må sendes enten pr. mail eller på diskett. Post og nettsadresse finner dere på s. 2.

Ny sesong - nye muligheter

Jeg har vært med i Vålerenga i en del sesonger nå, og har opplevd nedrykk og opprykk om hverandre. Dermed er det kanskje ironisk at min tøffeste tid som supporter var etter Stabæk-kampen i fjor. Når man holder med en middelmådighet, som Vålerenga tross alt har vært de siste 20 årene, vet man at man må ta godt vare på de mulighetene man får. Vi har vært i to cupfinaler i min tid som supporter og vunnet begge. Vi har vært to ganger i Europa og har gjort en strålende jobb der. Vi har spilt én seriefinale og tapte. Det svir. Fortsatt.

Selv om skuffelsen den lørdagen gikk over etter noen øl i godt selskap utover kvelden, smalt den som en bombe dagen etter. Fy faen så nære vi var. Da Brann vant cupfinalen uka etter gikk det opp for meg; vi vant ikke sølv - vi tapte gullet. Måten bergenserne feiret cupseieren var et klart bevis på dette.

Det tok lang tid før jeg så på dvden til Klanen. Heldigvis var den bygget opp på en slik måte at den ikke viste alle sjansene vi sløste vekk. Sesong-dvden har jeg ennå ikke klart å se på. Det gjør rett og slett for vondt. Kampene i Royal League i 2004 var ok, men engasjementet var liksom ikke der fra min side. Ei heller i de første gruppespillkampene i 2005. Jeg var redd jeg aldri skulle finne tilbake til gleden ved å se på Vålerenga Fotball. Redd for at engasjementet på tribunen skulle sakte men sikkert roe seg så mye ned at det ble hovedtribunen neste. Hvordan skal vi noen gang vinne serien når vi ikke klarte det i fjor? Hva var poenget med å være der? Er det virkelig verdt å bry seg så

mye? Vil livet mitt bli bedre om jeg får Vålerenga på avstand? Ikke komplett avstand selvsagt, men nok til at slike "tap" gjør at du føler deg elendig i flere uker og måneder fremover.

Men det skulle bare en kamp i Vestlandshallen til for at jeg skulle finne tilbake det jeg trodde jeg mistet den kalde oktoberkvelden på Ullevaal. Ironisk nok var det Morten Berre som gjorde at jeg kunne skrike ut glederopene mine da han i mine øyne scoret seiersmålet rett før slutt i kampen mot Brann. Jeg jublet like mye for det poenget som det jeg vanligvis gjør når Vålerenga scorer seiersmålet i en kamp. Det var da jeg skjønnte at jeg var på vei tilbake. Det var da jeg skjønnte at Stabæk-kampen ikke hadde drept min Vålerenga-entusiasme. Nå er jeg klar for en ny sesong med nye muligheter. Det bare må bli mål det.

-Comic Book Guy-

Knut Trøen

- En medgangssupporters bekjennelser

"Jeg husker det godt, den våren jeg kom til Oslo for første gang. Oslo-gutten Sverre hadde fortalt mye om kameratskapet og lagånden i "klanen" så jeg var ganske spent på å finne ut selv hvordan det var. Jeg hadde jo selv sett på Sportsrevyen hvordan de malte seg i ansiktet og skrek "våååå-ååålennga" i kor. Det var en viss glød og lidenskap over måten de sto sammen på jeg fant tiltrekkende.

En kveld tok Sverre meg med på et sted som het Bohemen. Der satt kameratene hans Neven og Kjeven. Sverre fortalte at Neven hadde fått navnet sitt fordi han pleide å slå seg selv i hodet og rope "øy øy øy" når det var noe han ble opphisset over. Kjeven hadde fått navnet sitt fordi han inngikk et veddemål med Neven på nyttårsaften om at alle ølene han drakk på et helt år skulle han trekke opp med tenna. Inne i det mørkeste hjørnet var det et bord med noen mannfolk som alle satt og stirret sint ned i halvliteren sin. Neven fortalte at hvis de dyttet borti meg og kalte meg trendsklie så var ikke det noe å bry seg om. Så lenge jeg aldri satt meg ved bordet deres gikk det nok greit. Det var nemlig veteranbordet og de snakket bare med folk som hadde vært med i klanen i ti år eller mer. Helst femten. Da måtte jeg fnise litt, de var litt søte der de satt fulle av hat og fordommer mot det meste. På veggen var det en storskjerm som viste fotballkamp. Faen, det der var jo offside, sa Kjeven mens Neven slo seg selv i hodet og ropte. Hva er offside?, spurte jeg forsiktig. Jeg hørte at stemmen min var spak fordi jeg var nervøs. Men Kjeven var vennlig og svarte at det er når ballen går over en strek uten at noen fra det andre laget er på samme side av streken. Jeg smilte. Jeg kjente en brusende følelse i brystet."

Slik ble det, da jeg bad min fotball- og klans-skeptiske venn skrive hvordan han trodde mitt første møte med Vål'enga var. Jøss! Det kunne stemt på en prikk det der, hadde det ikke vært for noen bagatellmessige småfeil, uansett er det imponerende treffende av en fyr som sikkert ikke har møtt mange andre klansfolk enn meg selv

Jeg er jo bart, og da sier det seg selv at det må ha vært den sportslige medgangen som har lokket meg hit... Jeg vil være en vinner, og siden jeg ikke har store muligheter for å vinne noe særlig selv, vil jeg være på vinnerlaget. Typisk medgangssupporter, jeg meldte meg inn så snart jeg lukta cup-gull, og står vanligvis og fjaser med mobiltelefonen min på de kampa jeg gidder å gå på. De få sangene jeg kan, "kom igjen, enga" og "har du traktor og lå...", greier jeg aldri synge til riktig tid, om jeg i det hele tatt orker å åpne kjeften da. Kjeften brukes mest til å kjeften og klage om sant skal

sies, også da på fullstendig feil tidspunkt, eventuelt til tøysing og fjåsing med min (Lyn)pølsespisende og (Lyn)kaffedrikkende sidemann (medgangs han og, vet du). Analtog er det gøyeste jeg vet, og siden jeg nettopp har lært meg å ta bølgen er jeg alltid med på den såklart, selv om jeg ser at spillerne gremmes fordi de ikke føler at f.eks uavgjort mot Newcastle er noe å juble for. Å, det er så festlig blant Klanen, kjempegøy, hooligan-Tanka kalte de meg på jobben da de fant ut at jeg hadde vært på Vål'enga-kamp. Da følte jeg meg tøff.

Oppsummert kan vi altså si at jeg kom hit pga det sportslige, men at nå bryr jeg meg kun om Klanen. Jeg går ikke på kamp for å støtte laget, men for å stå med klanen. Rykker vi ned finner jeg sikkert et annet lag, kanskje det laget som vinner cup-finalen samme år, la oss håpe det er Brann eller et annet publikums-lag. Det er ikke mer komplisert enn det. Det er min forbannelse, og forbannelsen har rammet mange, felles for alle er suget vi følte mot Vål'enga en eller annen gang etter 1997.

1997. Grøss og gru!

Dette horrible året, da Norges beste supportere, ikke glem hvor sammensatt og ensartet denne gruppen mennesker opprinnelig var, utsatt for en invasjon av rabiate, historieløse, potensielt illojale bønder med kun ett mål for øyet: Å sole seg i glansen av Klanen. Høye på cup-gull meldte vi oss inn, menn og kvinner(!), bønder og sosser. Om noen av oss hadde sett en fotballkamp før er uvisst, men tribunekultur og supporterskikk var uten tvil ukjente begreper for hver eneste en av oss.

Meldte du deg inn etter 1997 er du så blenda av medgang at det sannsynligvis er umulig for deg å knytte bånd, utvikle følelser, føle identitet eller forstå deg på hva det vil si å holde med Vål'enga. Du kommer trolig aldri til å lære deg hvordan du skal oppføre deg på tribunen, når du skal synge hva, hvor mange pils du kan drikke før eller etter kamp, om du skal ta bølgen eller ikke og når du kan være med på analtog. Jeg liker å drikke så mye øl som mulig før kamp, for det er så tøft å rave dritings rundt i Enga-effekter. Jeg er best i by'n, hater Lyn, og er jeg på fotballkamp, så er jeg på fotballkamp. Det blir litt sånn cup-finale over det. Frem med ansiktsmalinga, crazy-hatten og lommelerka. Kontrasten til den gode, gammeldagse klansmann, som har fulgt klubben siden far hans gikk i bleier, er enorm. Han ble født på Vålerenga, er en han så klart, sparka ball med legendene i barndommen, og han griner hver gang han hører Vål'enga kjerke, selv om den er i nyeste laget, den også. Jeg kan selvsagt bare gjette hvordan det var for min tid. Men jeg føler meg rimelig sikker på at det ikke var noe problem med at noen oppførte seg dårlig på den tiden.

Men hør her, jeg har hørt rykter:

Jeg har hørt at noen av oss, medgangssupporterne, går på alle kampene, synger for full hals, er oppriktig opptatt av å støtte laget, til og med står på tribunen kampen ut, selv om det går dårlig på banen.

Jeg har hørt om post 97-medlemmer samle inn penger for å redde klubben fra nedrykk til 2.divisjon. Medgangssupportere som beit negler til det ikke var negler igjen i 2003.

Jeg har hørt at alle foreninger må videreutvikle seg og trenger nytt blod for ikke å dø. Min far, også han bart, forteller meg at på Lerkendal, der tjener de penger på folka som holder kjeft mesteparten av tiden, og som går fem minutter før slutt. Jada, de kjøper billetter og kommer seg på kamp rett som det er. De driter i hva som skjer på tribunen, selv om de noen ganger må skrike R, B eller K, alt etter hvor de er plassert, bare RBK gjør som de har gjort de siste 13 (dessverre) åra. Funker som faen det, sier far. Naivt? Kanskje.

Ja, det er sjukt, og ja, det er sikkert bittert, men kanskje vi kan brukes til noe, vi nye? Om ikke annet kan vel klubben, som vi egentlig gir faen i, få fleske seg litt med pengene våre. For vi har penger. Og vi er etter hvert mange. Og en eller annen gang må dere blodpatrioter under torva. Kanskje noen av oss kan fortsette der dere slapp? Jeg merker at jeg gleder meg litt allerede, jeg har alltid hatt lyst til å være del av en eksklusiv gjeng, gjerne i medgang. Hvis jeg ikke faller av snart da, for det må da finnes grenser for hvor lenge vi syns det er kult?

Jeg kan kun snakke for meg selv, men denne klubben har altså tatt grep rundt mitt liv de siste åra. Tid og penger, jeg vet ikke hvorfor det er så vanskelig for meg å bruke mer av de der fornuftig, prioriteringene er

urovekkende enkle når valget står mellom Enga og hva som helst annet. For temmelig nøyaktig ett år siden trodde jeg det dreide seg om en syk trang til selvpining, 2004 ble en ubegripelig sesong, og jeg tror ikke jeg skjønnte at det var ubegripelig positivt for jeg satt på toget på vei hjem fra Hamar. Er jeg en motgangssupporter? Sånn innerst inne?

Jeg vet at det ikke er noen vei tilbake, jeg vet at dette kommer til å bli mitt lengste og mest stabile, om det går an å bruke et sånt ord i denne sammenhengen, kjærlighetsforhold. I dette forholdet er jeg bunnlojal og jeg finner ikke på mongo ting å bråke om for underholdningens skyld eller for å være jævlig. Jeg blir aldri sjalu, selv om jeg lett kan se at det finnes andre mennesker som egner seg bedre til å være Enga-supportere enn meg, for eksempel noen uten trønderdialekt og med lavere medlemsnummer. Jeg innser at det ikke er noen vei ut fordi jeg allerede nå er bekymret for hvordan en eventuell framtidig familie vil sabotere uholdbart mye for meg og mitt forhold til Vål'enga.

Beskyld meg gjerne for å ha vikarierende motiver, kall meg trendsklie, medgangssupporter, mannfolkgal, alkis og sosialt mistilpasset, det er greit for meg, jeg har i alle fall ikke oppdaget det selv enda, og om den dagen kommer så får det være mitt eget problem. Inntil da skal jeg fortsette å øve meg på å bli ekte Vål'enga, sånn at noen står klar til å ta over når veteranene en gang i fremtiden tar kvelden. For det er kanskje et generasjonsskifte som skal til for at man blir ekte eller?

Jeg vil skåle for medgangssupporterne, Takk for pengene, takk for stemninga og takk for mangfoldet! Så lenge det varer.

Hilsen Tanka Trendsklie

Tormod Kristoffersen

Vålerenga mot vold og rasisme - i blått, rødt, hvitt og...grønt.

Vi er snart 10 000 medlemmer i Klanen! Det har vært flere store "bølger" av innmeldinger gjennom åra ettersom laget har gjort det bra, (f.eks 97 og i fjor). Men den første store medlemsøkinga kom etter at det ble gjort klart og nedskrevet i Klanens vedtekter at det ikke er tillatt med vold og rasisme i Vålerengasammenheng. (Se intervju med Anders Krystad med flere på Klanens DVD som kom før jul). Gjennom å si dette så klart, fikk Klanen en goodwill blant folk flest, inkludert meg selv. Jeg har fulgt Enga tett siden 94 og vært klansmedlem siden 96. Motstanden mot vold og rasisme er en grunnleggende verdi i Klanen og i Vålerenga, en av mange gode grunner til å støtte denne fantastiske klubben.

Likevel kan dessverre leie episoder forekomme blant folk som kaller seg VIF-supportere, jeg tenker her på casualepisoden før cupfinalen i fjor. I den sammenheng er det kjempeviktig at Vålerenga gang på gang frontes som en klubb som er kjip å tilhøre og støtte hvis du er rasist eller liker å banke opp folk. Det finnes nok av klubber ute i Europa man gjerne får lov til å markere slike holdninger i, men la Vålerenga være en frisone for dette!

Vi ønsker mangfold, men grensen går ved folk som er i mot mangfold pga. hudfarge eller lignende eller som slår ned uskyldige mennesker.

Jeg vil også kommentere debatten om Vålerenga skal "gå tilbake til røttene" og ha grønne elementer i en av bortetroyene. Noen har steila totalt ved dette forslaget. Argumentene har vært at det er bondeaktig, stygt og at det ikke har noe med Vålerenga å gjøre. Alle påstandene er etter min mening gale.

Bondeaktig?

Hva da med andre østkant- og arbeiderklasseklubber som Celtic fra Glasgow og Hammarby fra Stockholm? Hva med Rapid Wien, Panathinaikos Athen, Sporting Lisboa og Hibernian fra Edinburgh? Alle er urbane lag som har mer eller mindre grønne drakter. Grønne drakter har med Engas historie å gjøre, våre første drakter var mosegrønne. Hadde ikke klubben kommet over et uavhentet draktsett i blått med rød tversoverstripe i 1915, hadde vi kanskje spilt i grønt enda! Så sent som i 1946 spilte VIFs juniorlag i grønne (og røde) drakter. (Se i boka "Fra Sotahjørnet til Bohe-men" side 17).

At det er så stygt med grønt i en fotballdrakt, kan jeg heller ikke skjønne. Jeg jobba i fotball-Shop i 7 år der vi solgte hundrevis av ulike drakter. Den klubbdrakta klart flest likte best, uavhengig av hvilken klubb de

holdt med, var den grønn/hvite til Real Betis fra Sevilla! Stol på at Nike klarer å komme opp med en stilig andre/tredje-drakt for Vålerenga med noe grønt i seg.

Til slutt; vi er spiller nummer 12, syng høyt, syng Vålerenga, så skal du se det blir seriegull i år!

*Hilsen Finn
Medlem nummer 574*

Det var første gang for meg...

Jeg tror alle husker den første gangen. For meg skjedde det ganske sent. Min debut var intens, kald, men definitivt rød og blå. Det var i blodrødt alvor med blått blikk. Det skjedde på Ullevål. Det var min aller første fotballkamp.

Det er torsdag. Og det er midt i februar. Det er kaldt. Det er fullmåne. I min verden er en slik kveld stille romantisk, med termos i sekken - alene med den jeg er glad. Skal vi går tur i skogen spurte jeg. Eller kanskje i Frognerparken?

- I kveld er det fotballkamp på Ullevål! Jeg har kjøpt billetter. Ja, for du er vel glad i meg?

Jo, det er sant. Men det finnes en sannhet til: Jeg er 29 år. Jeg har aldri vært på fotballkamp. Ikke en gang da gymtimen ble viet skeidgutta som skulle spille kamp på Kjelsås stadion. Jeg er Oslojente, og jeg har aldri vært på Ullevål. Men hva gjør man ikke hvis man er forelsket...

- Her er skjerfet du skal ha på deg!
Hva? Og Nei. Men Ja. Eller alle fall Ja vel. Jeg skal begrave mine fordommer. Jeg skal begrave dem under

seks fot jord. Jeg kan lempe mer om du vil. Jeg skal på fotballkamp for første gang i mitt liv. La det stå til.

Vi rusler ut fra huset på Vålerenga. Selvfølgelig bor han på Vålerenga. Jeg skjuler lettere paranoid midt røde og blå skjerf. Helt til jeg kommer på stasjonen. Den er full av røde og blå skjerf. Er det plutselig helt normalt å kle seg i blårøde syntetskerf? Jeg skjønner ingenting. Virkelighetsbildet mitt blir forstyrret. Min verdens illusjoner blir brått brutt.

- Hva tror du om lagoppstillingen? Venter han med Ivers?

En ung gutt tar kontakt med en eldre mann i samme uniform. De kjenner ikke hverandre. Men de har snus under leppa. Ingen bryr seg om kuldegradene eller det absurde faktum at fotball ikke lenger er en sommersport. Kanskje er det bare et falskt frø jeg selv har plantet i min egen uvitenhet, men er det ikke sånn at Brasil er gode i fotball fordi det er så varmt der at de kan spille fotball hele året? Det har jeg tenkt i mitt sindige sinn og blått bluferdige sjel.

- Vi slo dem borte i Esbjerg. I dag skal vi i tillegg le av dem. Vååålerenga!

Kulturen deres er fremmed. Språket deres er ukjent. Skikker, vaner, tradisjoner – jeg tror selv kromosome og arveanleggene er annerledes enn mine. T-banen

kommer. Åh, takk kjære Oslo Sporveier, for at du minner meg på min egen identitet.

- Dårene lokkes!

Jeg elsker deg, kjære konduktør. Du snakker gebrokkent, du er kanskje muslim, men du er likevel litt mer meg enn disse skapningene i rødt og blått. Deg hører jeg daglig. Dette har jeg aldri vært med på før. Jeg søker desperat etter en kaffebar, en avis, eller noe som kan rebalansere mitt indre liv, men jeg finner det ikke. Neste stopp: Ullevål Stadion. Viljen min vil fremdeles snu. Frykten biter så det blør i nakken. Fordommene formerer seg som amøber i alle indre organer. Men jeg lider av en sykdom som heter kronisk nysgjerrighet, så jeg lar det skje. Jeg bare lar det skje.

Vi velter ut av vognen. En skuespiller hilser. En vestlending sier Hei. En avdanket punker rives med ut av vognen, en flicka från stan og en pensjonist som så vidt henger med takt og tempo. For det er det det er; en slags felles rytme i det vi suges mot den enorme stadion. Et sammensurium av ingredienser, kostymerte og maskerte, på vei mot gryta der de skal kokes. Dette er rart. Hva er det som driver dem? Ingen lokkende huldre. Ingen pisk og ingen giljotin. Ingen fristerinner. Intet er på salg. Bare noen menn og en ball. Jeg rister lett forvirret på hodet, så vel som på ullklær og lobber.

Ullevål stadion. Den er så svær. Og jeg er så liten. Selv om jeg har kledd meg som en Michelin-mann. Jeg har sett såne kamper og stadioner på tv. Tusenvis av mennesker i mange lag som på en bryllupskake. Flombelysning som på ufoer i science fiction filmer. De fleste såne kamper tror jeg er i England. Og så i Frankrike og Tyskland så vidt jeg vet. Nå har jeg billett. Billett til en fotballkamp. Og jeg skal få lov til å gå opp den trappa som jeg har sett på tv. Jeg står nederst og betongtrappa strekker seg bred og voldsom opp mot nattens himmel. Energien opp mot den hellige gressplenen er stor. Jeg lurur på om den er stripete slik den er på tv? Om mennene på banen er like små, og om Arne Scheie snakker høyt nok til at jeg vil høre? Jeg tror nissen med gummistøvle har lagt opp, men han sinte trønderen som alltid er rød i ansiktet er sikkert der, for han er på alle såne fotballkamper.

Lysen blender blikket i det vi går opp. Himmelen er svart. Og månen er en øredobb i natten. Så lenge den er med meg, er jeg trygg. Trygg? Noe er galt. Noe er så innmari feil. Tribunen er ikke stappfull av hoder i alle farger slik jeg har sett på tv. Tre fjerdedeler av den er trist, grå betong. Men bak målet på den ene siden av banen er alle fra t-banen. Jeg tror faktisk at de kommer fra alle t-banevognene i hele Oslo. Stakkars Oslo Spor-

veier, for her er tusenvis fra denne befolkningen fra den fremmede kulturen. De med de blå og røde skjerf som snakker om samhold, fellesskap, om å spy og slå og slåss. Kjære Marx, kjære revolusjonens røster. Er dette deres nye arena?

- Dette er vår arena. Det er vår bane. Det er vårt liv. Det er våre gutter. Kom, vi skal opp her!

Jo, jeg er glad i ham, men er dette min nye svigerfamilie, så blir jeg redd. Han viser vei mellom sine medsammensvorne; sine brødre og søstere, sine tanter, onkler og tremenninger. Og et hvert slektsledd en hver forsker har en betegnelse for. Jeg får en stang og venstresiden av en fane i hånden.

- Ikke snu den og se hva som står der. Jeg tror ikke du vil like det.

Faner husker jeg kun fra tiden i skolekoret. Da hadde vi også uniformer. Og vi sang. Men vi kunne jo synge. Disse kan umulig kalles seg et kor.

Spillerne trener på banen. Jeg hører om en Skiri og en Muri, og om han med de mørke krøllene som er sjenerert, men veldig god. Jeg husker ikke navnet hans. De ser ut som smågutter alle sammen. Mye yngre enn meg og alle rundt meg som ser ut til å forgude dem som profeter. Men de er mange der nede. Og halvparten av dem må være danskene fra Esbjerg. Hvis alle dere heier på Skiri og Muri og han dere kaller Reka, hvor er

Jenny Schou Haugestøl, født 10.03.05.
Hun ble meldt inn i Klanen 15.03.05, av sin stolte pappa;
Sigbjørn Haugestøl (medl. nr. 3011).

80 gram gull rundt halsen til Don Simon

da de som heier på danskene?

- Dette er vi vant til. Vi er alltid flest. Alltid høyest. Jeg tror det er et par dansker der borte, men de er sikkert bygningsarbeidere som bor i Oslo! Kom igjen nå Gutta!

Han jeg tror er keeper, snur seg mot oss og vinker. Jeg er spak nå, har glemt både aviser og kaffebarer. Jeg innser øyeblikkets realiteter og setter meg, for her er ikke jeg på hjemmebane.

- Hallo! Man sitter ikke på Ullevål...

Nei, det skjønner jeg, for han jeg kommer sammen med sitter jo ikke en gang i stua hjemme når det er fotball på tv.

Kampen begynner snart. Men plutselig blir det helt stille. Hysj! Jeg hører så vidt en tromme, og så på slaget samtidig bryter galskapen og buskapen ut i sang. Det er ikke Nasjonalsangen dette. Det er andektig. Nesten sakralt. Den handler om en kirke. Vålerenga kirke. De står og synger. Alle sammen. De er et kor. Og gjennom sangens synkoper og nøyaktige pauser, synger de unisont uten dirigent. Dette er ikke hva jeg trodde det var. I et forlegent øyeblikk får jeg lyst til å synge med...

Kampen er slutt. Selve kampen fikk jeg ikke noe særlig ut av, men jeg registrerte at det ikke var en stor opplevelse for de innvidde. For meg var det det. Det ble ett eneste mål, og da jublet de hysterisk tilfreds. Mitt gamle jeg tenker at det er absurd å stå ute i kulda for å se på ett mål. Men jeg har lært noe i kveld. Den opplyste meg tenker: Målene spiller ingen rolle. For de hyler jo at Vålerenga er best selv om spilleren bommer på ballen! De skriker at Iversen er rå selv om han sitter på benken. Det som skjer her oppe har ikke så mye med det som skjer ute på banen å gjøre. Unge jenter synger uanfektet at de runker. Eldre menn hyler om øl og vold. Nybarberte vestkantgutter løfter armene på nazivis og synger at Jon Blund likner på Tom Lund, og at han har silkestrømper og suger store og små. Og selv om laget deres spiller mot noen dansker fra Esbjerg, så roper de i kor noe om traktorer i Lillestrøm – og utgyter unisone vrinsk til Rosenborg!

Månen har gitt seg. Spillerne har gitt seg. Jeg har også gitt meg: Jeg skjønner ingen ting, og jeg har hatt det fantastisk morsomt! Fordomsfritt, enkelt, totalt absurd og ærlig morsomt. Jeg vil ikke glemme min første gang. Og ja, kjæresten min: Jeg er glad i deg selv om du hører hjemme i denne kulturen. Jeg tror faktisk jeg liker den. Jeg har gitt meg. Det har ikke Klanen. De skal nemlig hjem med Oslo Sporveier. Og Sporveien har satt opp ekstravogn.

Katrine Øyvåg

Vålerenga Hockey mot Vålerenga Fotball

Hvorfor kan ikke disse klubbene jobbe sammen? Jeg tenker ikke på administrativt (selv om det kanskje hadde vært en idé også), men rent sportslig. Hvorfor kan ikke disse to klubbene oppleve suksess i ett og samme år?

2004 er et klassisk eksempel på dette. Vålerenga Fotball gikk inn i året som et bunnlag. Vålerenga Hockey gikk inn som soleklar serieleder.

Så hva skjer? Vålerenga Fotball leverer to kjempkamper mot Newcastle på samme tid som Vålerenga Hockey taper flere kamper enn de vinner. Det hele ender med at Vålerenga Hockey ender på andreplass. I sluttspillet gikk det heller ikke så bra for iskrigerne. De kunne vunnet bøtta på Jordal, men Tommy Lund ville det annerledes. Laget spilte med en keeper som kostet flere poeng enn det han reddet. Vålerenga Fotball derimot stilte med en diger kjempe i mål som tok det meste. Det endte med at hockeylaget tapte kampen om bøtta, mens fotballaget begynte å hevde seg på øvre halvdel på Tippeligaen.

Vålerenga Fotball spilte i medvind hele sommeren. Så kom høsten og hockeysesongen startet opp igjen. Hockeylaget tapte og tapte, mens fotballaget vant og vant. Vålerenga Fotball endte året med å notere seg for sesongbeste på 20 år. Hockeylaget derimot slet voldsomt og lå langt bak serieleder TIK da året ebbet ut.

La oss ta en titt på denne statistikken de siste ti årene for å se om 2004 var et engangstilfelle (år-fotball-hockey):

2005: ?? - bøtte/seriemestere

2004: Sølvmedalje - ikke en dritt

2003: 12. plass - bøtte/seriemestere

2002: 8. plass/bøtte - seriemestere/ingen bøtte

2001: Opprykk - bøtte

2000: Nedrykk - seriemestere

1999: 11. plass - bøtte/seriemestere

1998: 7. plass - bøtte/seriemestere

1997: Opprykk/bøtte - ikke en dritt

1996: Nedrykk - seriemestere

Så hva betyr dette for 2005? Det lover ikke godt for Vålerenga Fotball. Vålerenga Hockey ble seriemestere og tok bøtta greit. Betyr det da at Vålerenga Fotball får nok en middelmådig sesong, eller vil 2005 gå inn i historien som det store Vålerenga-året? Det eneste som er sikkert er dersom du følger både Vålerenga Fotball og Vålerenga Hockey er du garantert noen gledesscener i løpet av sesongen.

-Comic Book Guy-

Kate Berntsen

Foto: Kjell Palmgren

Sesongen i år

Det har vært en begivenhetsrik sesong i år. Preget av en treg start, jevn tabell og NHL spillere i den norske serien.

På starten av sesongen var det ikke akkurat flust med folk på Jordal. Visse kamper trekker selvfølgelig flere folk enn andre. I starten av 04/05 sesongen inspirerte heller ikke spillet til at folk skulle komme til kampene. Det var heller tannløst spill og ropene fra de øverste radene på Klansfeltet mot spillere uttrykte nok hva de fleste følte. Seriøst, tap mot fiendene fra Storhamar og bittelillehammer gjør ekstra vondt. Det ble en tøff start på sesongen, både for spillere og supportere.

Så ble det seier mot Comet (hadde vi tapt der hadde vi ikke hatt mye i UPC ligaen å gjøre). Men nye tap kom mot Stavanger og TIK, reduserte ikke frykten for at dette kom til å gå fryktelig galt. Heldigvis kan alt repareres. utover sesongen våknet iskrigerne av sommerdvalen. Sakte men sikkert karret vi oss oppover tabellen, som var jevn sammenlignet med foregående år. Spillet så også ut til å komme mer på plass. det virket ikke lenger som om Vålerenga var ute etter å vinne Mr. Nice Guy konkurransen. Ishockey er tross alt krig. Etter jul har det nesten ikke vært tap å spore.

NHL streiken har også satt sitt preg på sesongen. De fleste andre lag fikk kjapt inn noen store NHL pluggere. Men Vålerenga ventet, søkte og fant tre spillere som tilføyde laget ny erfaring og tyngde. Brigley, Hartnell og Mason vi nok alle gå ned i Vålerengas historiebøker med stor stjerne. De blir nok ikke lenge, men at de har satt sitt preg på laget er det ingen tvil om. En annen nykommer, Machulda, har også tilført laget tyngde, og ikke minst, mål! Morten Ask, en tidligere Vålerenga spiller, har returnert tilbake og gitt oss mye underholdning med sitt temperament.

Per Andersen

Vi skal heller ikke glemme våre gode gamle travere, som også gjør jobben, og som vi ikke hadde klart oss uten. Så har vi selvfølgelig våre unge egenproduserte nykommere som sørger for kontinuitet i Vålerenga tradisjonen. Noen av dem har virkelig slått til, de mangler kanskje litt fysikk og styrke, men det vokser nok til. Det blir spennende å følge utviklingen deres i de kommende år.

Etter årsskiftet begynte det å hjelpe betraktelig. Det ble tosifret både mot Bergen og Stjernen. Etter dette begynte vi virkelig å knive i toppen. Vi kunne nesten ha avgjort det i januar. Etter en 4 -1 seier mot Sparta er vi ajour med TIK. Begge lag har 67 poeng. Neste kamp er mot TIK og vi har muligheten til å trone på toppen av tabellen, men det ender selvfølgelig med tap. Vi må igjen begynne å jage for å få den øverste plasseringen. Heldigvis så gikk det slag i slag til vi havnet øverst på tabellen og til slutt sikret oss seriemesterskapet i de siste kampene i UPC ligaen.

Nå har vi vunnet serien og er i full gang i kampen om bøtta. Oilers ble satt på plass i kvartfinalene. Stjernen fikk gjennomgå i semifinalen og nå er det TIK som skal sendes tomhendte tilbake til Trondheim Bøtta, den skal til Jordal, der den hører hjemme.

Jorunn Ellen

Å møte fremtiden med en fortid.

Åge Alexandersen skrev på 70-tallet en sang om hvor langt det var igjen til Royal Albert Hall. Bare for å nevne det; det er om mulig, Åge, ennå lenger for deg i dag enn på 70-tallet. RBK-supporteren fra Namsos, Norges rockenavle, har ytterligere en stor sang på samvittigheten; "Æ e trønder æ, åh, herregud så tøff æ e". Jo da, hvis det å fly rundt med sløre puddelkrøller, store røde innfatninger på brillene og et antrekk som får den svenske brødregruppa Herreys til å bli årets mest velkledd den dag i dag så gjerne for meg. Likheten mellom Åge og RBK er at det er lenger for sistnevnte til borteseier i Champions League enn det er for Åge til Royal Albert Hall. Men i år skal vi reise kjerringa og da snakker jeg ikke om vi fra Namsos og omegn, men vi fra 0658 og omegn. For det å møte fremtiden med en ikke altfor rosenrød fortid (for å si det mildt) de siste 20 åra er i realiteten nærmest umulig. I fjoråret beviste vi det motsatte. Nå står vi foran den såkalte vanskelige andre sesongen. Det gjelder å be-

vise, det gjelder å holde seg stabile på topp, det gjelder skape kontinuitet og det gjelder å holde på Freddy-smilet gjennom hele sesongen og litt til. Statistikken de seinere år viser at det er tilnærmet umulig å holde seg i toppen etter en sølvsesong. LSK var veldig nære gullet i 2001-sesongen, men landa vel på en pen plass på nedre halvdel sesongen etter. I 2003-sesongen var Bodø/Glimt sølvguttene, og var farlig nære nedrykk i fjor. Men Sven-Göran Eriksson har sagt det beste om statistikk. "Statistikk er som en naken dame kun iført et lite miniskjørt. Det viser mye, men skjuler det aller viktigste".

For bare tenk, og det er det sikkert mange som har gjort også, om vi hadde Arason og Iversen på plass allerede på St James Park i fjor vinter. Ikke at vi skal bruke for mye tid på det, men det kan vel ikke skade spillerne å la seg tenne av slike tanker hvis det funker som ekstra spirit foran champions league-kvalifiseringsringene? Det er farlig å være for optimistisk, spesielt i Enga. Jeg har fulgt laget i mange år, og har vært superoptimist og ditto pessimist i mer eller mindre store perioder. Når jeg stod på Ullevål i siste serierunde i fjor, kom plutselig et aldri så lite resymé av de siste 10-15 årene i hodet. Moderate opp- og store nedture i et tempo nervene mine ikke liker, og som blodtrykket samt nattesøvnen ikke tolerer over tid vil jeg tro. Er det for eksempel noen som i det hele tatt husker vi røyk i cupen mot Strømmen i noen og nitti? Hæ? Det var f... meg ydmykende det.

Men nå har pipa fått en annen låt, og på debattforumene kan jeg lese at noen medlemmer "håper vi møter Barcelona fordi dem har en sinnssykt bra stadion og dessuten er det stor partyby" Jo da, Strømmen er nok glemt for det medlemmet, hvis han i det hele tatt husker det, eller var VIF-patriot den tida? Dette er ikke et forsøk på å disse nye patrioter som strømmer på, men et forsøk på en påminning om at bakkekontakt er en jævlig fin ting. Bakkekontakt er med på å sette ting og tang i perspektiv, og gjør oppturer mer gledelig og nedture mindre uforståelig (tja).

At mediene fokuserer på Vålerenga som et topplag i norsk fotball er jo i og for seg relativt greit med tanke på resultater i Royal League så langt i vinter. Likevel har det å holde et

stabil høyt nivå vært et fremmedord i Vålerenga Fotball de siste tjuve åra. Faktisk har det å holde noen form for stabilitet vært fraværende i over tjuve år. Nå gjelder det! 2005-sesongen er begynnelsen på et eventyr hvor det skal være gradvis kortere fra Sotahjørnet til Camp Nou. Greier vi topp 3 i Tippeligaen og 0-0 hjemme og 1-1 borte x2 eller bedre i Champions League-kvalifisering skal jeg være sjeleglad. Først da skal jeg også kaste meg inn i debatten om ønsketrekning foran gruppespillet i Champions League.

For Åge er det langt igjen til Royal Albert Hall. For RBK er det langt igjen til borteseier i Europa. For bergens by er det langt igjen til et sympatisk menneske. For Lillestrøm Høl er det stadig langt igjen til en tittel utenom den selvutnevnte prisen "best off supporters in Norway". For Stabæk og Ingebrigt Tine Jensen er det langt igjen til et opprykk. for FC Håky-Morgan Oslo er det langt igjen til 1689 tilskuere hjemme mot Molde.

På en annen side. For Espen Johnsen er det kort tid til neste keepertabbe. For Morgan Andersen er det kun et tidsspørsmål før neste furteutspill i media. For Eirik Bakke er det snakk om marginal tid før rullgardina er fullstendig dratt ned.

Men for Vålerenga Fotball er det bare snakk om måneder før det gjeveste trofeet i Norge heves over hodet til Hovi! Lykke til i 2005-sesongen flotte og stolte Klansmenn og -kvinner!

Refsern
klansmedlem 10571

Adrian Wangen, født 31.08.04 kl. 10.19. Medlem samme dag. Hilsen Erik Wangen

Supporterseminaret

Vinterens vakreste eventyr, Lynsupportere som finner kjærligheten i Briskeby-banden, Lillestrømsupportere som sovner i trappa, og Klansmenn som klarer å sovne på en sofa i

Men Norsk Supporterallianses årlige supporterseminar er ikke bare fyll og spetakkel. Heller ikke bare tørre foredrag om viktigheten av en ryddig økonomi eller styrken ved en sterk valgkomite. Mest av alt er denne årlige helga på LOs konferansesenter i Sørmarka en viktig anledning til å treffe supportere fra andre klubber uten at alle skal behøve å hate hverandre så fryktelig mye.

Her går det an å utveksle meninger med Lyn-supportere uten at begge parter trenger å holde skjoldet oppe, og her er det like enkelt å spise middag sammen med en Stabæk-supporter som med en Klansmann. Mest av alt betyr det at man bygger kontakter over det ganske land, slik at når vi skal til Hønefoss i kvartfinale i cupen til høsten. så har vi et ansikt og et telefonnummer vi vet at kan si noe fornuftig om hvilke vilkår vi kommer inn på stadion på. Da har vi best mulig forutsetninger for å "hate" mostanderlaget i 2x45 minutter når vi kommer dit.

Men selvsagt skjer det faglige ting også. Som vanlig startet helga også i år med et langt, trått og dørgene kjedelig sikkerhetsmøte før sesongen. Det vil si: Dag Vestlund fra NFF snakker og snakker om hvor farlig

det er med supportere som stormer banen - det skjedde cirka 4 ganger på 182 kamper i fjorårets sesong. Han fortsetter med å fortelle at han forstår at vi som holder til på Ullevaal har andre utfordringer enn de som spiller på mindre baner (men det kan han ikke gjøre noe med) og han avslutter med å si at samarbeidet har vært bra, og at han ønsker at det blir enda bedre i året som kommer.

Så kommer fredagens høydepunkt: Dag Vestlund drar og Klanen får to priser: NSA har kåret beste tifo (Vif-Lyn på Ullevaal i juli i fjor), beste fanzine/medlemsblad (Klansropet) og beste nettsted (www.oddrane.no).

Lørdag og søndag fortsetter med årsmøte i NSA, foredrag om landslagstifo, regnskapsføring, Canal+, hva som gikk feil i Wimbledon (og erfaringene med å starte opp Wimbledon AFC), og mange andre ting. Hovedpoenget er uansett at etter en slik helg sitter man igjen med mange nye kontakter, mange tanker om at vi som supportere har veldig mange av de samme spørsmålene og behovene. Vi er jo opptatt av akkurat det samme - det er jo bare det at vi holder med forskjellige lag.

15% til alle Klan medlemmer

Vi fikser alt av tenner

Også de som har falt ut
Norges eneste med
24t døgnvakt

• BOGSTADVEIEN TANNLEGEVAKT
• TANNINNSETTINGSKONTORET • ALLMENN PRAKSIS

Tannlege Kjell Johannessen med assistenter

Tlf 22 95 73 00

Bogstadv. 15 B, 0355 Oslo

- Bleking
- Air-flow
- Plombering
- Uttrekning
- Reparasjon
- Kroner
- Broarbeid
- 24t døgnvakt

TANNINNSETTINGSKONTORET AS

Øwres Skraablick

Del 1: Royal Flush med egg og bacon

Jadagitt! Vi er i siget nå. 10.000 medlemmer og greier. Tre uker til seriestart og skuta har mer enn styrefart. Vi satser på at kampen mot Brann var sånn passe under pari, og at neste bortekamp mellom de syv fjell blir en reprise av 4-0 seieren i 2002-sesongen. Kampene i Royal League har gitt oss mye moro etter fjorårs-sesongen. Vi var tre små minutter og panna til Frode Johnsen unna den store sensasjonen i fjor. I år er vi favoritter...

...det er ikke bra for oss å være favoritter. Vi slår som regel best nedenfra og opp. Det er jo det vi - arbeidere fra Oslo Øst - har vært dømt til å gjøre i et slags historisk perspektiv. Vi har kjempa med nebb og klør for alt vi har fått. Noen av oss har sågar jobba seg godt opp i de øvre samfunnslaga, mens de fleste av oss blir vanlige lønsslaver med tom konto ei uke før lønning. Som John Mayall så fint synger det:

"Life is like a slow train crawling up a hill." (Nei det er ikke Katie Melua som har skrevet den, selv om hun har gjort en cover.)

Forrige dagen var jeg innom Bohemen. En mandag ettermiddag. De vanlige folka var på plass. En som alltid bommer penger fordi han alltid er blakk. En bartender som bommer bort penger fordi han er grei. Noen som

spiller dart og er medlem av 300 klubben, andre ikke. Alle har det hyggelig, men jeg må gå hjem fordi jeg har kjøpt meg stort hus slik at jeg kan få en haug med unger og glemme fyll og fest og fanteri fordi jeg ikke har tid og ikke har penger. Tida går med på tjene til livets opphold, være pappa, pusse opp huset, skifte bleier, rydde etter småunger, måke snø, legge småunger som ikke vil legge seg, høgge ved og sove.

Sånn går det rundt. Tjuefire forpulte timer i døgnet. Sju fordømte dager i uka. Penga kommer inn, penga går ut. Så mye hadde jeg, så mye betalte jeg i regninger og ned på gjeld. Så mye hadde jeg igjen. Og det var ikke en dritt.

Når jeg tenker over det så er livet mitt slik livet til Vålerenga var fram til slutten av 2003-sesongen. Et eneste stort kaos.

Men så en dag så snudde alt. Det er som å spille i poker. En dag så sitter du der med Royal Flush, og det er en annen luring som har fullt hus. Potten bare øker og øker, og du veit at du kommer til å loppe han for alt han har. Det er en deilig følelse, men det er også litt skummelt for du kan tape dersom han har bedre kort enn deg. Sjansen er der, men den er mikroskopisk. Pulsen stiger og du går All-In med alt du eier og har. Og ganske rktig: Du stikker av med hele potten. Du kan glise hele veien til banken, mens motspillerne dine må

*Royal League - en turnering som varmer...
Foto: B. Bjerkland*

Store eller små byggeplaner?

Velg Montér Grorud som din samarbeidspartner når du skal i gang med nybygg, tilbygg, garasje, modernisering eller oppussing.

Kjøper du byggevarer, trelast og verktøy hos Montér Grorud, så handler du med hyggelige folk med peiling.

Våre medarbeidere har bred erfaring og gode byggefaglige kunnskaper - og gir mer enn gjerne råd og tips om valg av de riktige produktene og de beste løsningene.

Åpningstider: 7-17 (9-14) Rabatt til Klansmedlemmer

Brubakkveien 14, 1083 Oslo
v/Grorud Jernbanestasjon
Tel 23 28 8150 Fax 23 28 8160

Montér Grorud

gå på krita til langt inn i neste tiår. (Men da kan de jo bare bomme penger av bartenderen på Bohemen.)

For Vålerenga har lykken snudd. Men man må være dyktig for å ha flaks er det noe som heter. Da det gjaldt som mest å bli blant de fire beste for å sikre seg plass i Royal League greide vi det. Da spillermarkedet var som mest inntørka fikk vi først utdelt et par konger, så et ess og så enda ett ess. Det var ikke måte på hva vi fikk til i klubben etter sommeren i fjor.

Samtidig går skudda stang inn og ikke stang ut. Vi vinner på en ræva dag, og vi rompekjører RBK på deres egen hjemmebane. Vi moser Stabæk så langt ned i førstedivisjon som det går an i siste serierunde, men det holdt ikke. For RBK hadde jokeren. De har som regel hatt det. Men vi kom med til Royal League. Det har vi skuffa inn masse penger på, og mer kan det bli. Vinner vi hele suppa sitter klubben igjen med nærmere 12 millioner kroner i rein netto. Det er 10 millioner mer enn de 2 millionene Klanen samla inn for å redde klubben etter 2003-sesongen. Det setter det hele i et slags perspektiv.

I Bergen så vi hva som bor i laget, og ikke minst: Vi så hva slags sjef vi har. Rekdal er ikke en god fotballtrener han er en eksepsjonelt dyktig strateg. Du må være det for å snu et lag som spiller som blinde høns i 45 minutter for så å komme på banen i andre omgang som hamstre på syre. En dyktig strateg, og en ekstrem motivator. Jeg vet ikke om Rekdal lokker med flesk og duppe hvis gutta gjør det bra, jeg tviler vel egentlig på det. Man har jo hørt og lest en del rykter om mannens treningsmetoder. Om han truer, lokker eller bløffer; han klarer å få gutta til å tro at de sitter med bedre kort enn motstanderen. Og da vinner man fordi man ikke bare er god til å spille fotball, men fordi man klarer å motivere seg psykisk.

Sjøl så sverger jeg til egg og bacon på lørdagene. Og det var vel det som var poenget? Selve belønningen etter ei hard uke: Fredagskveld på sofa'n med ei lita pinne. Et nyp hvis dragen vil, men det er jo sjelden. Så topper vi det hele med egg og bacon til frokost med Nitimen på P1 etterfulgt av Verden på lørdag på P2 klokka 11. Og hvem veit? Kanskje de ringer fra Norsk Tipping på Hamar og forteller at jeg har "vønni fire komma trø mill'joner" seinere på kvelden.

For 19. gang kunne Vålerenga Ishockey sesongen 2004/2005 krone seg som dobbeltmester i den ypperste klassen i Norsk ishockey, men på mange måter ble det en merkelig sesong med en merkelig avslutning.

Etter 4 serierunder lå St. Hallvards menn hysterisk plassert på tabellens 8. plass med historisk dårlige 3 poeng. Tidens dårligste seriestart siden 50-åra var et faktum.

Og verre skulle det bli, nesten en måned gispet de hvite etter luft nede fra gjørmedytet i bunnen av tabellen. Laget virket rett og slett ikke, og ropene lot ikke vente på seg. Vinner man er det spillerne som i høy grad får æren, taper man - da må treneren sporenstreks anrettes som vetslandshelvetet smalahove. Vålerenga hadde dog is i magen. Mens nær sagt alle de andre la-

gene i UPC Ligaen hadde danset rundt den gullkalven som oppstod da NHL-lockouten var et faktum, og der under fått tilførsel av mer eller mindre gode spillere, fra A- og B-ligaer her og der, ventet Vålerenga kaldt på de siste rester toppsjiktets spillere skulle stille seg til rådighet. Før sesongen hade riktignok Anders Myrvold ankommet, men én mann var ikke nok.

Så, som lyn fra klar himmel kom de rekende i en forgyldt bananbåt fra både over both here and there. Here; Vladimir Machulda, 2 ganger toppscorer i den finske

The double

ligaen. There; Scott Hartnell og Christopher Mason fra Nashville Predators, samt Travis Brigley fra Colorado Avalanche.

Og så gikk sola opp over Ekebergåsen og skinte vakkert ned på Jordal Amfi. Ikke som en supernova, men i god Vålerengatradisjon satte hockey-maskinen fra Oslo øst i gang å male motstanden til støv. Og endelig, 24. januar jekket St. Hallvards menn Trondheim Ishockey Klubb ned fra tabelltoppen, flyttet inn - og ble der sesongen ut. Avslutningen på serien var spennende, og seriegulle var ikke et faktum før nest siste serierunde.

Den siste serierunden ble avvirket hjemme på Jordal Amfi, mot Trondheim, en kamp lagene av plikt måtte gjennomføre, men egentlig var det bare en hyllest til gull- og sølv-vinneren av UPC Ligaen. Trondheim ble slått på streken, laget som ikke har opplevd noe å skrive noe som helst sted om siden 1989, men akkurat da virket Trondheim som om de hadde vunnet sølvet, ikke tapt gullet.

Det skulle ikke vare.

Både Vålerenga (Stavanger og Stjernen) og Trondheim (Lillehammer og Storhamar) kunste sine kvart- og semifinalermostandere i tre strake kamper. Enkelt og greit. Men allerede da begynte det å murre i TIK-leiren. Det ble snakket halvhøyt om dommers påståtte favorisering, egentlig favorisering av Trondheims motstandere. Det ble også mye av fokusen i media under finalekampene.

Vi kjenner resten av den rent idrettslike historien. Palmesøndag kunne kaptein Erik Ryman heve klubbens 23. Kongepokal mot taket i Jordal Amfi. Vålerenga vant finaleserien komfortable 4-1 i kamper. Men kongene av sluttspillet ble dessverre ikke Vålerenga, det ble Trondheims to premieklovner Tommy Iversen (umerittert spiller, dommer (haha) og markeds sjef i TIK), samt trener Tommy Sandlin - en trener som bla.

har VM-gull på samvittigheten med Sverige.

Når de så konturene av styrken i Vålerenga, mangelen av ditto i Trondheim - ja da startet hylekoret fra den kanten. I et merkelig forsøk på å skape temperatur hadde Iversen i forkant av finale 1 forfattet et - i beste fall merkelig - åpent brev til Vålerenga som kun spilte på gamle fordommer med en humor som minnet om unger som kaster sand på hverandre. Vålerenga svarte, men temperaturen på det felte uteble. Dommerne skulle nemlig kvestes verbalt. De hadde skylden for alt ondt.

Nå var forsåvidt ikke dette noe nytt i seg selv denne merkelige sesongen. På tribuner og mer eller mindre offisielle nettsider hadde en unison mishagsytringsfront mot de stripete herrer vokst seg stor og mektig. De gjorde rett og slett ikke noe riktig. De var kjøpt og betalt, av alle som hadde ei krone i foret.

En digresjon må jo da være at Vålerenga ikke kan ha bedrevet slike aktiviteter - Vålerenga betalte jo spillerne sin lønn kun når det blåste fønvind fra bank og snille onkler med kofferter fulle av penger. I hvert fall skulle man tro det ut fra mediadekningen. Nok om det, ingen av spillerne i klubben sulter i hvert fall.

Men kritikken var altså massiv. Enorm favorisering av Vålerenga i finalene i følge TIK-klovnene Iversen og Sandlin. Det gikk så langt at tidligere riksklovnen innenfor sporten, Vålerengas markeds sjef Jan Tore Kjær, mente kollega Iversen i Trondheim langt på vei hadde ødelagt gleden - og ikke minst rykket forbundet ut og løftet ti advarende pekefinger mot TIK; nok er nok, egentlig er dere langt over streken for lenge lenge siden. Sandlin sydde igjen gapet, men Iversen fortsatte, og det hele endte i at en av Norges beste dommere, Ole-Stian Hansen, annonserte at nok var nok, neste sesong går uten ham.

At supportere kan revne er ikke noe nytt. At enkeltspillere kan gjøre det til tider ei heller. Men her ble en overveldende kritikk sesongen gjennom kronet med verbal atomkrig fra sesongens toer.

Stopper vi litt og filosoferer litt over hvorfor bør man ikke tenke så lenge over grunnen. Ta lag som Frisk/Asker, Stjernen og Storhamar. De var ikke noe å

regne med i regnskapet av seriesesongen, de ble radbrukket i kart- og semifinaler. Men de forsvant ut, stille og verdig. Det samme har Vålerenga gjort, eksempelvis etter forrige sesongs snubling på mållinja både i serie og sluttspill.

Men Trondheim har ikke den rutinen de nevnte fire eksempelvis har. Trondheim har aldri lært seg å tape. Det vil si... Man kan vel egentlig aldri lære seg å tape om man bedriver en idrett med ekte engasjement. Men man kan lære seg å takle et tap - eller flere.

Et helt ukjent fenomen for Trondheim. Skuffelsen overskygget alt. Når de på et par tidspunkter ledet med blindene over 10 poeng i serien innså de aldri at 10 poeng i ishockey er veldig lite. Og når de radbrakk motstanderne i kvart- og semifinaler innså de aldri at det ikke var noen garanti for gull i finalen. De vasa rundt med hette over hodet, gullfarget inni. Når de lettet på hetta og så realiteten gikk rullgardina ned - og alle andre, spesielt dommerne, hadde skylda. Og helt sikkert, som støpt i betong, bitterheten av å leve i skyggen av gullkalven Rosenborg. Og å spille i en hall som i beste fall kan sammenlignes med en bunkers fra Albania i 1934, en hall hvor publikum burde fått utdelt vernehjelmer ved inngangen.

Dette er langt på vei hva denne sesongen dessverre blir husket for. Men heldigvis ikke fullt ut. Vi har også de gode vinnerne som stjeler noe av rampelyset fra de historisk dårlige taperne. Og vi har hatt gleden av å utvilsomt sett en serie og et sluttspill med det den beste stammen av spillere som har trådt Norsk is noensinne.

Spesielt gummimannen og veggen Chris Mason. Jeg har ikke sett maken til keeper live, og at han alene var tungen på vektskålen skal ingen ta fra ham. Men godt assistert var han, av en Scott Hartnell i trespann med Travis Brigley og Anders Fredriksen. Hartnell som på ypperlig vis prikket inn sluttspillsformen.

Og så gjenstår bare VM, type B for Norges del, av denne sesongen. Et landslag med mange gutter som kan gå til oppgaven med å spille Norge opp i A-pulja mens de titulerer seg som Norgesmester 2005.

Og neste sesong? Den som lever får se, men kanskje det i alle ledd i forkant av den er på høy tid med personlige og kollektive oppgjør i forhold til hvordan man forholder seg til dommere. Alle kan ha en dårlig dag på jobb, men før man rakner helt bør man også tenke på at en ishockeykamp - eller fotballkamp for den saks skyld - varer lengre enn de får øyeblikk som dommeren klarer å sette seg selv i fokus, fortjent eller ikke.

Og kanskje vi klarer å huske at når vi ser situasjoner i reprise, ja da har dommerne skremmende ofte rett... Lagidrett er ikke anarki, det kan ikke være det.

Atle
Foto: J. Smedhus

Kalenderen

Tippeligaen 2005

HamKam – Vålerenga
sønd. 10. april kl. 20.15

Vålerenga – Brann
sønd. 17. april kl. 20.05

Molde – Vålerenga
sønd. 24. april kl. 18.00

Tromsø – Vålerenga
sønd. 1. mai kl. 18.00

Vålerenga - Aalesunds FK
tor. 5. mai kl. 18.00

Bodø/Glimt – Vålerenga
sønd. 8. mai kl. 18.00

Vålerenga – Fredrikstad
mand. 16. mai kl. 20.15

Når Ropet gikk i trykken var kun årets syv første serierunder fordelt mellom tv- selskapene.

Lillestrøm – Vålerenga
22. mai

Vålerenga – Start
29. mai

FC Lyn Oslo – Vålerenga
12. juni

Vålerenga – Viking
lörd. 18. juni

Rosenborg – Vålerenga
26. juni

Vålerenga - Odd Grenland
3. juli

Vålerenga – HamKam
23. juli

Brann – Vålerenga
31. juli

Vålerenga – Molde
3. august

Vålerenga – Tromsø
7. august

Aalesunds FK – Vålerenga
lörd. 13. august

Vålerenga - Bodø/Glimt
28. august

Fredrikstad – Vålerenga
11. sept.

Vålerenga – Lillestrøm
18. sept.

Start – Vålerenga
25. sept.

Vålerenga - FC Lyn Oslo
2. okt.

Viking – Vålerenga
16. okt.

Vålerenga – Rosenborg
23. okt.

Odd Grenland – Vålerenga
30. okt.

Royal League

IFK Göteborg - VIF Torsdag 14. april

VIF-Brann Torsdag 29. april

Event. finale torsdag 26. mai

TURER

"Stille Buss"

Klanen introduserte i 2004 "stille vogn". Med stille vogn mener vi at man kan ha en moderat festfaktor på vei til match og at man tar det rolig på vei hjem. Det betyr at vi slukker lyset og musikkanlegget når vi passerer midnatt på langturene. Med "stille vogn" ønsker vi å kunne gi dere som skal på jobb/skole etc. mulighet til å kunne komme utvilt hjem. Dette turalternativet har også med reiseansvarlige fra klanstyret som vil være en garanti for at man faktisk får en "stille vogn".

Ham/Kam-VIF sønd 10. april.

Tog og buss, Tog koster 200,- og er muligens utsolgt da vi har kun 340 plasser, alternativet er da buss med avgang Bohemen kl. 18.00, pris 150,-

Molde-VIF sønd. 24. april: Busser

Klanen satser hardt på å få mye folk til Molde og subsidierer denne bussturen kraftig. Kun 250,- tur/retur, vi kjører både overnattingsalternativ og dagtur. Vi har aldri vært mange på Nye Molde Stadion, eller skal vi heller si at oppmøtet har vært brukbart sammenlignet med andre supporterklubber. Nå skriver vi 2005 og dette blir den første matchen de fleste faktisk har en mulighet for å komme seg på bortekamp. Ham/Kam ga oss altfor få billetter og Tromsø og Bodø er ikke noe som passer alle lommebøker. Molde derimot er klar for innvasjon og med kun 250,- spenn tur/retur med buss håper vi folk forhåndskjøper kampbillett i Sjappa og melder seg enten på fly, buss eller fyller opp privatbiler med venner og kjente... evnt ukjente så fremt de reiser for å støtte VIF.

Fly. Vi satser på charterfly til Molde, men når Klansropet gikk i trykken hadde vi ennå ikke fått pris på grunn av påsken. Nærmere info legges ut på www.klanen.no Derre kan allerede nå bestille plass slik at vi kan lodde interessen. Send en e-post til: vsjappa@online.no eller meld dere på i Sjappa. Evnt. fax: 23310170

Buss.

Tur 1. Avreise lørdag 23. kl. 09.00 fra Bohemen
Tur 2. Samme som tur 1, men dette er en "stille buss" når vi returnerer til Oslo.
Tur 3. Avreise søndag 24. kl. 07.00 fra Bohemen.
Tur 4. Samme som tur 3 men dette er en "stille buss" når vi returnerer til Oslo.

Alle busser koster 250,- til Molde. Påmelding og betalingsfrist er satt til onsdag 20. april. Evnt. restplasser etter fristen selges selvfølgelig fortløpende men det vil ikke bli satt opp flere busser etter denne dato.

Bohembussen, Vertshusbussen, VIF Support og Ultrasbussen vil alle kjøre til Molde og www.klanen.no. Vi vil komme med info om disse turene så snart vi har mer info. Ta evnt. Direkte kontakt å meld dere på disse bussene.

IFK Göteborg-VIF torsdag 14. april.

Klanen har fått tilbud om **tog** med avg. Ca kl. 13.00. 200 plasser, pris 400,-. Eksakt info er lagt ut på www.klanen.no når dere har fått Klansropet i posten.

Buss. Vi setter opp buss med avgang både kl. 09.00 og på ettermiddagen (eksakt klokkeslett ikke klart). Pris 250,-

Husk å forhåndskjøp kampbillett i Sjappa slik at IFK setter av nok plass til oss.

LSK-VIF sønd. 22. mai:

Buss tur/retur Åråsen kr 50,-
Klanen setter opp leddbusser tur/retur Åråsen. Billettsalget til kampen har startskudd lørdag 2. april, samme dag som man kan hente sesongkortene. Bussbillettene selges fra samme dato. Vi gjør oppmerksomme på at sesongkortholdere har forkjøpsrett i perioden 2.-9. april. Bussbilletten koster kun 50,-,

Klanen goes Hamburg:

Klanen er innvitert til en stor supporterturnering i Hamburg. Turneringen spilles lörd. 14. – sønd. 15. mai. Helt genialt med tanke på at 16. mai kampen mot Fredrikstad spilles mandag. Det blir båt Oslo-Hirtshals. Bohembussen Hirtshals-Hamburg. Retur med Kielferja søndag, fremme i Oslo mandag morgen. Meld dere på tur innen lørdag 30. april. Les mer på side ...

Påmelding og betaling

Sjappa tlf: 23 31 01 70 eller e-post: vsjappa@online.no
Evnt. fax. 23310171

Busser i privat regi. Bohembussen: Kontakt Sjappa.
VIF Support: Kontakt Daniel 90510609.
Ultrasbussen. Kontakt Pervo 41505583

Uliver...

i jåleklær.

Hva får ellers så oppegående fotballsupportere til å ikke seg klesmerker som inntil for kort tid siden var forbeholdt pensjonister og andre lettere tilårskomne litt dandy mennesker med adresse i Oslo 2 og 3?

Hvordan er det mulig å bruke Burberry på fotballkamper og hvem har egentlig bestemt at dette er kult? Dette har jo i en årrekke vært selve nasjonalantrekket til 70 år gamle fjonge fruer fra Frogner med velfrierte pudler, så hva er det egentlig disse unge trendy østkantfotballsupporterne ser i disse tradisjonelle stripene? Kan det være fordi en eller annen i England har funnet ut at dette er selve greia? Der borte har de kuleste av de kule banka løs på hverandre i Burberry i årevis. Og hvis engelskmenn sier det er kult, ja da er det jo kult.

Casualskulturen har truffet oss med full styrke og man observerer stadig at flere og flere handler inn disse rådyre klesmerkene for å vise at de nettopp er kule. Går du i din klubb fotballdrakt er du ikke lenger en av gutta, du er faktisk blitt degradert til å være et "juletre". Og det er ikke noe kult i det hele tatt. Skal disse kara på kamp er det bare å finne fram strykejernet sånn at 1000-kroners skjortene får seg en real omgang, man kan da ikke møte gutta uten at utstyret er i orden.

Jo dyrere klær og sko, jo mer akseptert blir man. "Fy faen, den Stone Island jakka var dritfet ass". Det hele minner om merkepresset på ungdomskolen. I Holmenkollåsen. Enkelte ganger ser man knapt så mye som en eneste klubb farge på deler av engelske tribuner. Alle står der med et alvorlig uttrykk i ansiktet, caps på hodet, jakke med hette og Adidas på beina. Det er om å gjøre å ikke vise hvem man holder med. Det regnes som døvt. Syng gjerne din klubbs sanger, men vis for guds skyld ingen at du holder med den. Det er ikke tøft.

Selv synes jeg en tribune uten farger er en meningsløs tribune. Kall meg dum, men jeg trodde faktisk at klubben man elsker og dens farger var verdens vakreste og at noe av poenget med å gå på kamp var å vise akkurat det. Hvem har egentlig bestemt at det motsatte er tilfelle? Lurer på om disse gutta vifter med Lacoste-flagg på 17. mai? Når det siste plagget du kunne tenke deg å vise deg i på kamp er en VIF-drakt har et eller annet gått forferdelig galt. Det verste er at disse folkene innbiller seg at man blir tøff av å bruke visse klær. Man blir sterkere, slår hardere og blir hardere. Gi en skikkelig pingle en Stone Island jakke og skikkelig dyre jeans, ja da skal du se på ekstrem forvandling.

Ingen koder med den gutten, vi snakker 0 til 100 på fem sekunder! Det var derfor litt av en befrielse å dra til Glasgow med landslaget i oktober. I løpet av tre dager der borte så jeg tre "revejegere" og alle var norske...

Der borte er man ikke flau over å vise hvem man er og hvem man støtter og ingen forståelsepåere ser rart på deg hvis du kler deg som en supporter. For det er jo det du

er. Noen VIF-supportere hadde med seg et stort norsk flagg til Stavanger i fjor høst. Vel og bra vil vel de fleste si, men problemet var bare at det stod STONE ISLAND med store bokstaver inne i flagget. Wow!

Det beste og mektigste med Vestbredden er sangen og fargene, men tro hvordan det ville ha sett ut hvis alle hadde stått der med ullent blikk med grå jakker og svarte capser og sett ut som levende reklamer for dyre franske, engelske og italienske motehus. La oss slippe det synet. Eller skal vi satse på å bli Norges svar på Djurgården? De brøkgregnera som angrep uskyldige VIF-fans i Stockholm skjønte ikke mye stakkas, de skjønte ikke noe som helst i det hele tatt.

Tar du på deg boksehansker og går inn i ringen slåss du mot den andre personen med boksehansker, ikke mot tilskuere eller dommeren. Hadde vi hatt casuals i

*[Overklassen i England rir ofte i Burberry når de jakter på rev]

DEN OFFISIELLE

VÅLERENGA NØKKELEN

Leveres av tryggbolig.no

I samarbeid med "Sjappa" har vi stand på Ullevaal Stadion v/inngang 8/9 Ringveien på alle hjemmekampene, her kan du få slipt din egen husnøkkel med VIF logo. Se www.tryggbolig.no for mer info.

- *Døråpning
- *Låssystemer
- *Motorlåser/Kodelåser
- *Adgangssystemer
- *Trådløs lysstyring
- *Reparasjon etter innbrudd

TRENGER DU Å BYTTE LÅS, MONTERE EKSTRALÅS, ELLER ANNEN LÅSSERVICE. RING 911 45 211 MED MEDLEMSKORT I KLANEN FÅR FORDELER NÅR DU HANDLER HOS TRYGGBOLIG.NO

www.tryggbolig.no

Enga hadde de selvsagt sett sitt snitt til å markere seg i oppgjørene mot DIF, men det gjorde de ikke, rett og slett fordi vi ikke har noe sånt miljø her i Oslo. Hadde vi hatt det hadde dette vært matchene "å slått seg løs på". Vi har noen penklede, ja bevares, men disse er kun opptatt av å se pene ut, og ikke av å slåss med andre penklede. Stort sett i alle fall. Man kan ikke kriminalisere folk bare fordi de kler seg på den og den måten. Skal du treffe på casuals her i byen er det bare å henge rundt ved Børsen, ved nedgangen til Majorstua t-banestasjon, ved byens meglerhus eller bare reke gjerdelangs rundt i Oslo 3. Da snakker vi pene klær og pene hjem. Jeg går gjerne i "pene klær" selv jeg, men er det kamp så er det kamp og en fotballkamp har aldri vært noe moteshow.

Er du Vål'enga så er du Vål'enga. Skikkelige karer viser stolt hvem man er og står for det, i Norge og i resten av verden. Slåss gjør vi bare når det er absolutt nødvendig og da kun for å forsvare oss selv og våre medsupportere. Å angripe andre som ikke vil bli angrepet er totalt idiotisk. Slutt med det.

KG.

Info mail

Klanen har nå registrert over 2000 e-postadresser. Alle medlemmer som er registrert med e-post adresse mottar jevnlig info om div. arrangementer, turer, billetter etc.

send adr. til: jvs@klanen.no

KLANEN

ET PORTRETT AV VÅLERENGAS 12. SPILLER

En film av supportere - for supportere

Høydepunkter fra 2004 og tilbakeblikk på 14 år i "Engas" tjeneste.
Klanen - fra 300 til 10 000 medlemmer.

Selges i Sjappa eller bestill filmen direkte
fra Klanen: mer info på www.klanen.no

Spilletid: 98 min. Pris: 199,-

